

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

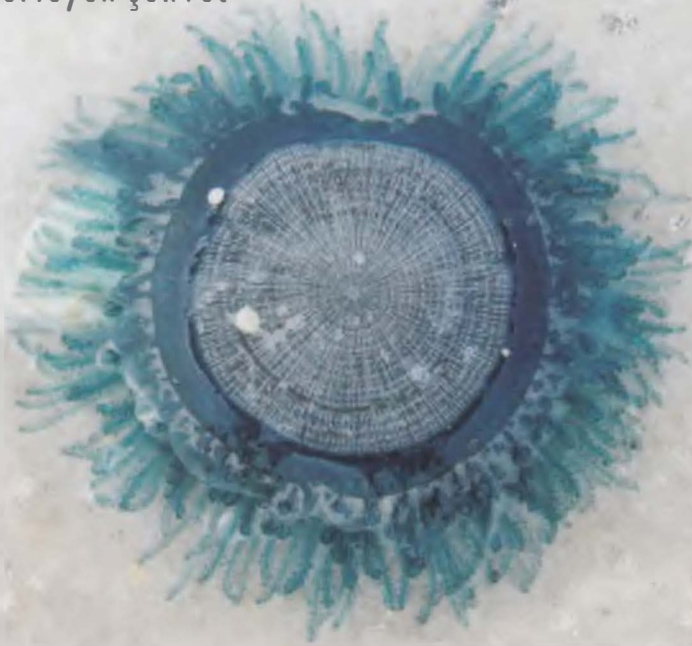
Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

adonis

maddenin haritalarında
ilerleyen şehvet



türkçesi:
mehmet hakkı suşin

kırmızı

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

1930 yılında Suriye'nin Lazkiye iline bağlı Kassabin köyünde doğduğunda işgal altındadır ülkesi. Çocukluk yıllarında tarlada çalışarak babasına yardımcı olur. Bir yandan da babasının kendisine öğrettiği şiirleri ezberler. Şiirle bu erken tanışıklığı erken düşürür kelimelerin ateşini içine. Daha çocuk denebilecek yaşlarda düşer kendi dizelerinin peşine.

1944 yılında Suriye'nin bağımsızlığını ilan etmesi üzerine Lazkiye'de düzenlenen bağımsızlık kutlamaları, Adonis'in de bağlarından sıyrılmasına neden olur. Adonis'in, asıl adıyla Ali'nin 14 yaş dünyasını da derinden etkilemiştir işgalli yıllar ardından gelen hürriyet kokusu. Bağımsızlık üzerine bir şiir yazmıştır genç Adonis ve kutlamalara katılan Cumhurbaşkanı Şukri el-Kuvvetli'nin önünde okumak istemektedir. Babası engellemek istese de kendi yolundan dönmez ve şiirini el-Kuvvetli'nin önünde okur. Cumhurbaşkanı hem şiiri çok beğenir hem de genç Adonis'i cesaretinden dolayı kutlar ve yerinden kalkarak onu alnından öper. Dileğini sorar ve "okumak" cevabını alır.

Cumhurbaşkanı el-Kuvvetli'nin sağladığı bursla eğitimine Şam'da devam eder. Şam Üniversitesinden Felsefe lisansı alır. Yine bu yıllarda işgalci Fransız güçlerine karşı örgütlenir, direnişlere katılır.

1956'da siyasi faaliyetlerinden dolayı bir yıllık cezaevi hayatı sonrasında başkent Beyrut'a yerleşerek Lübnan vatandaşlığını alır. Burada sanatçı, yazar ve sürgün aydınlardan oluşan seçkin bir topluluğun arasına girer. Yazılarıyla Arap dünyasında büyük yankı uyandıran *Şi'r* [Şiir] ve *Mawâkıf* [Tutumlar] adlı dergileri çıkarır. Bu dergilerin Arap edebî çevrelerinde yarattığı etki göz kamaştırıcıdır.

1973'te Beyrut el-Kıddis Yûsuf [Saint Joseph] Üniversitesi'nde edebiyat alanında doktora eğitimini tamamlar. Aynı dönemde kendi şiir çalışmalarını da yayımlamaya başlayan Adonis, bir yandan da kendi şiirini büyütme, geliştirme sancıları çekmektedir. Bu yıllarda başta Baudelaire ve Rilke olmak üzere Batı şiirini okur. Geleneksel Arap şiiri ile dünya şiirini buluşturma çabası, ona kendi tarzının da kapılarını açar.

Adonis, şairliğinin yanı sıra eleştirmen ve çevirmendir. Şam, Beyrut ve Sorbonne üniversitelerinde Arap edebiyatı dersleri verir; plastik sanatlar, hat ve kolajla ilgilenir. 1983'te Paris'e yerleşir. Burada Stéphane Mallarme Akademisi'ne üye seçilir.

Aldığı ödüller arasında “Suriye-Lübnan En İyi Şair Ödülü” (1971), “Le Grand Prix des Biennales de Poésie” (1986), “Uluslararası Nazım Hikmet Şiir Ödülü” (1995), Bjørnson Ödülü (2007), Goethe Ödülü (2011), Janus Pannonius Uluslararası Şiir Ödülü (2014) sayılabilir.

Yirmi beşi aşkın şiir kitabı, on beşi aşkın araştırma-eleştiri kitabı, on altıyı aşkın çeviri ve ciltlerce kitaba sığamayacak kadar makale ve denemeye imza atar. Asıl adı Ali Ahmed Said olan şair, Fenike mitolojisindeki Adonis efsanesinden esinlenerek bu adı alır. Eleştirmen Halide Said’le evli olan Adonis, Arwâd ve Ninâr’ın babasıdır.

Şiir kitaplarından seçmeler:

İlk Şiirler, Rüzgârda Yapraklar, Şamlı Mihyar’ın Şarkıları, Kül ile Gül Arasında Bir Zaman, Budur Benim Adım, Çoğul Formunda Tekil, Kuşatma Kitabı, Maddenin Haritalarında İlerleyen Şehvet, Belli Belirsiz Belirgin Şeylerin Hatırına, İkinci Bir Alfabe, Bedenin Başı Denizin Sonu, Kehanette Bulun Ey Kör, Bir Kadının Bedeninde Parçalanın Tarih, Yıldızname Satan Sahhaf, Kudüs Konçertosu.

Eleştiri ve inceleme eserlerinden seçmeler:

Arap Şiirine Giriş, Şiir Zamanı, Sabit ve Değişken: Araplarda Yaratıcılık ve Taklitçilik, Şiir Politikası, Arap Poetikası, Tasavvuf ve Sürrealizm, Kur’an Metni ve Yazının Ufukları, Sistem ve Söz, Mavi Balina Müziği, Kara Okyanus.

MEHMET HAKKI SUÇIN

Ankara Üniversitesi, Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi, Arap Dili ve Edebiyatı'ndan mezun oldu. Yüksek lisans tezinde Mısırlı yazar Yahya Hakki'nın öykücülüğünü ele aldı. Doktora tezinde Arapça-Türkçe çeviride eşdeğerlik sorunlarını ve stratejilerini inceledi. University of Manchester, The Centre for Translation and Intercultural Studies'de misafir akademisyen olarak çalıştı (2006). Ulusal ve uluslararası düzeyde yabancılar için Arapça öğretim programları hazırladı. Arabic Booker olarak bilinen Uluslararası Arap Romanı Ödülü'ne jüri üyesi seçildi (2014). 2012 yılından bu yana Arapça-Türkçe/Türkçe-Arapça Edebî Çeviri Atölyelerinin moderatörlüğünü yürütmektedir. Arap edebiyatından çok sayıda kısa öykü ve şiirin çevirmenidir. Akademik çalışmaları çeviribilim, Arap dili ve edebiyatı ve yabancı dil öğretimine odaklanmaktadır. Halen Gazi Üniversitesinde öğretim üyesi olarak akademik faaliyetlerini sürdürmektedir.

Yayınlanmış bazı telif ve çeviri eserleri:

Arapça-Türkçe/ Türkçe-Arapça Haber Çevirisi + Anahtar Kitap (Opus Yayınları, 2014), *Öteki Dilde Var Olmak: Arapça Çeviride Eşdeğerlik* (Say Yayınları, 2. Basım, 2013), *Dünden Bugüne Arapçaya Çevirinin Serüveni* (Kurgan Edebiyat, 2012), *Aktif Arapça* (Engin Yayınevi, 2. Basım, 2013), *Araplara Türkçe Dilbilgisi* (Engin Yayınevi, 2003), *Arap-İslam Kültüründe Yenilikçi Yaklaşımlar* (Emin el-Hüli'den Emrullah İşler'le birlikte çeviri, Kitâbiyât Yayınları, 2006), *Benim Adıma Bir Gökyüzü* (Ahmed eş-Şehavî'den çeviri, Kırmızı Yayınları, 2013), *Gülün Gölgesi Yok* (Hulûd el-Muallâ'dan çeviri, Kırmızı Yayınları, 2014), *Şiir Şiir Ayetler - Amme Cüzü Çevirisi* (Opus Yayınları, 2015), *Aşkın Kitabı* (Muhammed Bennis'ten çeviri, Kırmızı Yayınları 2015), *Madenin Haritalarında İlerleyen Şehvet* (Adonis'ten orijinal metinle birlikte çeviri, Kırmızı Yayınları, 2015).

MADDENİN HARİTALARINDA İLERLEYEN ŞEHVET

ISBN 978-605-5411-69-5

Maddenin Haritasında İlerleyen Şehvet / ADONİS

Özgün Adı:
Şehwatun Tetekaddemu fî Harā'itî'l-Mâdde

Arapçadan Çeviren:
Mehmet Hakkı Suçin

1. Baskı: Kırmızı Yayınları
İstanbul, 2015

Genel Yayın Yönetmeni:
Oktay Özdemir

Editör:
Pelin Özer

Kapak Tasarımı:
Serap Akçura

Sayfa Tasarımı:
Mürettibhane

Baskı ve Cilt:
Acar Basım ve Cilt Sanayi Tic. A.Ş.
Beysan Sanayi Sitesi, Birlik Caddesi No: 26, Acar Binası
Haramidere/Beylikdüzü - İSTANBUL

© Kırmızı Yayınları, 2015, İstanbul
Bütün hakları saklıdır.

Kırmızı Yayınları
Refik Saydam Cd. Akarca Sk. No: 41
Tepebaşı/Beyoğlu - İSTANBUL
Tel: 0212 253 53 25

Kırmızı Yayınları bir OPUS LTD. ŞTİ. kuruluşudur.

www.kirmiziyayinlari.com

ADONİS

***MADDENİN HARİTALARINDA
İLERLEYEN ŞEHVET***

Türkçesi

MEHMET HAKKI SUÇİN

Bir Adonis'ten önceki Arap şiiri var,
bir de Adonis'ten sonraki Arap şiiri.

— *Samuel Hazo*

أدونيس

شهوة تتقدم في خرائط المادة

ترجمة إلى التركية

محمد حقي صوتين

ADONİS

MADDENİN HARİTALARINDA İLERLEYEN ŞEHVET

Türkçesi

MEHMET HAKKI SUÇİN

حَدَّثَ هَكَذَا -

مَكَائِنُ تَنْزُلٍ مِنَ السَّمَاءِ
الْجَدِ يَرْكُضُ إِلَى الْأَمَامِ، وَالرُّوحُ تَجْرُجُ وَرَاءَهُ.

حَدَّثَ هَكَذَا -

مَطَارِقُ حَدَّادِينَ يَعْمَلُونَ دَاخِلَ الْجُمُجُمَةِ/
خَرَسَ وَانْقَرَأَ سُلَّالَاتٍ، -
الْكَتَابَةُ حَمَضُ إِيدْيُولُوجِي
وَالْكُتُبُ زَيْزُفُونِيَّاتٍ.

I

Böyle oldu –

Bıçaklar yağıyor gökten

Beden öne doğru koşuyor, ruh sürükleniyor ardından.

Böyle oldu –

Kafatasının içinde işleyen demircilerin çekiçleri /

Bir dilsizlik ve türlerin yok oluşu, –

Yazmak ideolojik bir asit

Kitaplar ise ıhlamurgiller.

أَيْنَ سَأَحْفُظُ أَعْيَادِي الَّتِي لَمْ

تَمُتْ بَعْدَ؟

كَيْفَ أُحَرِّرُ أُجْنِحَتِي الَّتِي تَتَجَبُّ فِي

أَقْفَاصِ اللُّغَةِ؟ وَكَيْفَ أَسْكُنُ

فِي ذَاكِرَتِي، وَهِيَ خَلِيجٌ

مِنَ الْأُنْقَاضِ الْعَائِمَةِ؟

(أ)

(سَمَى اللُّغَةَ امْرَأَةً

وَالْكِتَابَةَ حُبًّا،

وَأَخَذَ يَحْكُ عَنْ أَصْدَافِ

الْمُحِبَّاتِ فِي كَلِمَاتِ الْهَذُودِ، -

[وَالْإِشَارَةُ هُنَا إِلَى شَيْءٍ آخَرَ

غَيْرِ بَلْقِيسَ وَغَيْرِ سُلَيْمَانَ].

Nerede saklayacağım henüz

ölmemiş bayramlarımı?

Nasıl özgürleştireyim dilin kafeslerinde

feryat eden kanatlarımı? Nasıl mesken

edineyim belleğimi? İşte belleğim, su üzerinde

yüzen enkazdan bir körfez.

(a)

(Dile kadın dedi

yazmaya aşk,

Hüdhüdün sözcüklerinde

aramaya başladı

okyanusların sedeflerini,-

[Başka bir şeye işaret var burada,

Belkıs ile Süleyman dışında]).

هَلْ سَيُثْمَرُ لَنْ كَيْفِي حَجَرٌ أَوْ جَذْرٌ خَشْخَاش؟ هَلِ الْحَيَوَانَاتُ السَّجِينَةُ
فِي، سَتَعْرِفُ أَحْيَرًا طَرِيقَ الْهَرُوبِ؟ هَلْ عَلَيَّ أَنْ أُدْخَلَ فِي سُبَاتٍ وَأَنْ أُخُونَ
أَعْضَائِي؟ هَلْ عَلَيَّ أَنْ أَصْنَعَ مِنَ الرَّمْلِ سِدَادَاتٍ لِرِئَتِي، وَأَنْ أُسْتَلْقَى حَجَرًا
أَسْوَدَ فِي أَبْدِيَةِ الطَّاعَةِ؟ هَلْ عَلَيَّ أَنْ أَذْهَرَ جَمْدِي بِزَيْتِ الآلَةِ، وَأَنْ أُمْلَأَ
حَنْجَرَتِي بِنَعْمٍ نَعَمْ، لَا لَا؟

Omuzlarım arasında bir taş mı yetişecek yoksa haşhaş kökü mü? Bir yolunu bulup kaçabilecek mi içimde tutuklu hayvanlar nihayet? Derin bir uykuya mı girmeliyim, ihanet mi etmeliyim organlarıma? Kumdan tıkaçlar mı yapmalıyım akciğerlerime? Hacerûl-Esved olarak mı uzanmalıyım itaatin sonsuzluğunda? Makine yağıyla kutsamalı mıyım bedenimi? Doldurmalı mıyım hançeremi “evet evet”lerle, “hayır hayır”larla?

كَلَّا، لَيْسَ لِي وَطَنٌ

إِلَّا فِي هَذِهِ الْغُيُومِ الَّتِي تَبَخَّرُ مِنْ بُحَيْرَاتِ الشُّعْرِ.

أَوَيْنِي، اخْرِسْنِي أَبْتَهَا الضَّادُ الضَّادُ - يَا لُغْتِي، يَا تَعْتِي

أَذَلِّكَ تَمِيمَةً فِي عُنُقِ هَذَا الْوَقْتِ، وَأُفَجِّرُ بِاسْمِكَ أَهْوَانِي

لَا لِأَنَّكَ الْهَيْكَلُ، لَا لِأَنَّكَ الْأَبُ أَوْ الْأُمُّ

بَلْ لِأَنَّنِي أَخْلُمُ أَنَّ اضْحَكَ وَأَبْكِي فِيكَ

أَنْ أُرْجِمَ أَحْسَانِي

أَنْ التَّصِيقَ بِكَ وَأَرْتَعِشَ وَتَضَطَّفَقَ أَنْحَانِي

كَمِثْلِ نَوَافِدَ بَيْنَ بَدْيِ رِيحٍ خَرَجَتْ لِتَوَّهَا مِنْ

أَصَابِعِ اللَّهِ، -

Hayır, yurdum yok benim

Şiirin gölünden buharlaşan şu bulutlardan başka.

Barınağım ol, korunağım ol, ey Dâd*, hey Dâd – dilim, evim

Nazarlık olarak asıyorum seni bu zamanın boynuna ve
patlatıyorum arzularımı senin adına

Altar olduğun için değil, anne veya baba olduğun için değil

Sende gülmeyi, sende ağlamayı düşlediğimden

İçimdekileri dökmenin

Sana yapışıp titremenin ve kanat çırpmanın hayali

Allah'ın parmaklarından henüz çıkmış bir rüzgârın dövdüğü
pencereler gibi, –

* *Dâd* veya *Lugatu'd-dâd* (*Dâd Dili*), Arap diline göndermede bulunmak için kullanılan bir adlandırmadır. (Ç.n.)

هَكَذَا أُتَحَوَّلُ فِيكَ إِلَى نَفْسٍ يَهْبِطُ مِنْ فَمِ السَّمَاءِ
وَيَتَفَخُّ فِي فَرْجِ الْأَرْضِ،
هَكَذَا أَخْضُنُكَ وَأَقُولُ - مِنْ جَدِيدٍ
أَنْتِ الْجَعْدُ الَّذِي يُسَمَّى الْغَدَ
وَعَلَى هَذَا الْجَعْدِ يُرْمَى نَرْدُ الثَّارِيخِ.

İşte böyle dönüşüyorum senin içinde göğün ağzından inip
yerin kadınlık organına üfürülen bir nefese,
Böyle sarıyorum seni ve diyorum ki – yeniden
Yarın denen bedensin sen
Tarihin zarı atılıyor bu bedeninin üstünde.

III

مِنْ أَجْلِ أَنْ أُخْلَقَ مِرَاةً تَجْدُرُ أَنْ تَتَّسِبَ إِلَيَّ وَأَنْ أُتَمَرَأَ فِيهَا
مِنْ أَجْلِ أَنْ أُبْتَكَرَ فَرَاغًا يَتَّسِعُ لِأَهْوَالِي
رُبَّمَا فَكَّرْتُ أَنْ أَلْبَسَ مِعْطَفًا يَنْصِفُ ذِرَاعَ
وَأَنْ أَمْشِيَ بِقَدَمِ نِصْفِ حَافِيَةٍ.
رُبَّمَا حَاوَلْتُ أَنْ أَشُقَّ شِرْيَانِ غِيَمَةٍ لِكَيْ أُزَوِّي عَطَشِي
رُبَّمَا تَعَنَّنْتُ: الْوَطْنَ - وَانْكَفَيْتُ بِأَنْ أُزَوِّي تَارِيخَ دُرُوبِشِ
يُشْرِفُ عَلَى الْمَوْتِ كَاسِيًا قَبْرَهُ بِصَوْتِي.

III

Yaratmak için bana yaraşan bir aynayı, kendime bakayım diye

İcat etmek için korkularımı sığdıracak bir boşluğu

Belki düşünmüşümdür yarım kol bir paltoyu giymeyi

Yarı çıplak bir ayakla yürümeyi.

Belki yarmak istemişimdir bir bulutun damarlarını

bastırmak için susuzluğumu

Mırıldandığım olmuştur: Vatan diye – Anlatmakla
yetinmişimdir ölmeye yüz tutmuş bir dervişin tarihini,
örterek sesimle mezarını.

أَوْ رُبَّمَا حَاوَلْتُ أَنْ أُقْتَلِعَ بُرْجَ إِبْفَلٍ وَأُزْرَعَ مَكَانَهُ شَجَرَةٌ يَاسَمِينٍ شَامِيٍّ
وَرُبَّمَا ارْتَأَيْتُ أَنْ أَدْعُو مِنْ جَدِيدِ آدَمَ لِكَيْ يَنْبِي لِحَبِّهِ نَبْتًا عَلَى الْأَرْضِ
وَبَتَّعَرَفَ عَلَى أَبْنَائِهِ، -

إِنَّهَا الشَّمْسُ تَمْشِي رَأْسَ الْغُرُوبِ، وَنَمَّةٌ خَمَارَاتٌ تَصْعَدُ فِي بَارِيسَ
صُعُودَ الْعَذْرَاءِ، -

Veya sökmek istediğim oldu Eyfel Kulesi'ni yerine dikmek için bir
Şam yaseminini

Belki de Âdem'i yeniden çağırmak geçti içimden

Aşkına bir ev inşa etsin diye yeryüzünde

ve tanışsın diye çocuklarıyla, –

İşte Güneş saçlarını tarıyor günbatımının, meyhaneler
yükseliyor Paris'te

Bakire'nin yükselişi gibi, –

أَعْقَدُ جَلَسَةً مَعَ مَلَائِكَةِ الْإِسْعَافِ الْعَضَلِيِّ، -
أَتَشَبَّهُ بِالْمَاءِ وَأَنْسَكُبُ فِي جُزْنٍ أَحْزَانِي
أَوْ

أَتَشَبَّهُ بِالْأَفْقِ وَأَضَعُدُ إِلَى ذُرْوَةِ رَغَبَاتِي.
أَعْرِفُ - نَمُوتُ مَرَّةً وَاحِدَةً، وَتَوَلَّدُ مِرَارًا، وَلَيْسَ الْمَوْتُ صَالِحًا
إِلَّا لِكَيْ نَعِيشَهُ،
أَعْرِفُ - الْغَيْبُ هَذِهِ الْوَرْدَةُ
الْغَيْبُ هَذِهِ الْمَرَّةُ
وَالْوَجْهَ نَفْسُهُ قَفَا السَّمَاءِ.

أَعْرِفُ - غَيْمَةٌ غَيْمَةٌ
تَتَقَعَّدُ سَمَاوَاتِي مِنْ جَنَاتِ الْأَرْضِ،
وَأَهْلًا بِالتَّارِيخِ وَهَبَانِهِ:
كَيْفَ يَتَأَسُّ الزَّائِلُ وَطَرِيقُهُ الرِّيحُ؟

Bir oturum düzenliyorum müsküler ilkyardım melekleriyle, –
Su gibiyim; hüznlerimin yalağına dökülüyorum
veya

Ufuk gibiyim; arzularımın zirvesine yükseliyorum.

Biliyorum – Bir kez ölür, defalarca doğarız

Ölüm diye bir şey varsa

Onu yaşayalım diye var

Biliyorum – Gaiptir bu gül

Gaiptir bu kadın

Yüzün kendisi arka yüzdür göğün.

Biliyorum – Bulut bulut

Yükselecek göklerim yeryüzünün cennetlerinden,

Ve tarihe merhaba, merhaba onun heba oluşuna:

Nasıl yitirir umudunu o fani rüzgârken yolları?

IV

لَمْ يَكُنْ وَارِداً أَنْ أَقَابِلَ رِيْشَارَ قَلْبِ الْأَسَدِ، أَوْ لَوِيْسَ الرَّابِعِ عَشَرَ،
أَوْ حَتَّى نَابُلْيُون. هَكَذَا وَجَدْتَنِي حُرّاً

الْبَسَ الضَّبَابَ، وَأَسْتَمْتِعُ بِرُؤْيَةِ كِلَابٍ تَفْتَرِشُ نُهَوْدَ النِّسَاءِ.
لَكِنْ، لَا أَذْكُرُ أَنَّنِي لَمَحْتُ نَجْمَةً وَاحِدَةً تَرْقُصُ أَوْ تَقْرَأُ أَوْ تَمْشِي
كَمَا كَانَتْ تَفْعَلُ النُّجُومُ عَادَةً فِي أَيَّامِ طُفُولَتِي،
كُنْتُ مُضْطَرّاً أَنْ أَتَخَيَّلَ نُجُومَ قَصَائِنِ وَأَنْ أَهْتَدِيَ بِهَا،
فِيمَا أَطُوفُ الشَّوَارِعَ، وَأَسْمَعُ أَيْنَ الْبَشَرِ يَهْدِرُ
حَوْلَ الْمَسِينِ، وَلَا مَصَبَّ لَهُ.

Hesapta yoktu görüşmem Aslan Yürekli Richard'la, XIV. Louis'yle,
hatta Napolyon'la. İşte böyle özgür buldum kendimi
Sisleri giyiniyorum, seyretmenin tadını çıkarıyorum
kadınların memelerini kendine yatak yapmış köpekleri.
Fakat hiç gördüğümü hatırlamıyorum
Dans eden, okuyan veya yürüyen bir yıldızı
Çocukluk günlerimde yıldızların çoğu zaman yaptığı gibi,
Düşlemeye mecburdum Kassâbîn'in* yıldızlarını, onları kendime
kılavuz yapmaya
Dolaşırken sokakları, dinlerken Seine çevresinde insanların
fokur fokur akan iniltilerini; nehir yatağı yoktu onun.

* Kassâbîn: Şairin doğduğu yer. Suriye'nin Lazkiye iline bağlı bir kasabadır.
(Ç.n.)

إِلَى الْمَقْهَى جَاءَ - (الدُّرُومَاغُو، أَظُنُّ)،

جَاءَتْ مَعَهُ كَنِيتُهُ السَّانَ - جِئْرَمَانْ

جَاءَتْ سَمَاءٌ بِعُمُودٍ فَقَرِّيَّ مَسْهُولٍ

جَاءَ جَانٌ جِنِيهِ يَقْنَعُهُ أَنَّ يُصَالِحَ اللَّهَ لِسَبِّ لَمْ يَقْنَعُهُ:

(أَنَّ يَكْشِفَ جَحِيمَ الْجَنَّةِ)

جَاءَتْ أَرْضٌ لَا تُرِيدُ أَنْ تَرَى السَّمَاءَ

جَاءَ مُتَعَبِدُونَ يَتَسَلَّمُونَ النُّجُومَ

جَاءَتْ أَصْوَاتٌ مَلَايَ يَقْرَأَتِ

الْغَيْبِ فِي الْعَالَمِ

الثَّالِثُ الْعَرَبِيُّ، -

Kafeye geldi – (Sanırım, Domago)

Saint-Germain Kilisesi de geldi beraberinde

Gök de geldi felçli omurgasıyla

Bir de Jean Genet geldi

Allah’la barışmaya ikna ediyor onu,

İkna edemediği bir gerekçeyle:

“Cennetin cehennemini keşfetmek”

Gökyüzünü görmek istemeyen bir yeryüzü de geldi

Yıldızlara tırmanan cambazlar geldi

Arap üçüncü dünyasında

Gaybın okumalarıyla dolu

Sesler de geldi, –

[كَيْفَ أُزَيْنُ لِلْغَزَالِي أَنْ

يُنَوِّرَ عَقْلَهُ بِضَوْءِ

نَيْشِهِ؟

مَعَ ذَلِكَ، سَأَذْكُرُهُ:

مُنْذُ النَّشْأَةِ،

تُسَافِرُ إِلَى الْعَالَمِ،

وَلَمْ تَصِلْ بَعْدُ.)]

(ب)

(فِي أُورُلِي،

يَبْدُو الْعَالَمُ الثَّالِثُ فَيَلَا أُعْرَجَ

يَهْبِطُ مِنْ مِظْلَةٍ تَبَتْ مَا يُشْبِهُ

هَذَا الْكَلَامَ: «بَارِسُ تَعْقِدُ أَخْلَافًا

جَدِيدَةً مَعَ الْكَوَاجِبِ،

وَتَتَعَلَّمُ قَوَزَةَ الشَّخْسِ».

ثُمَّ يَتَحَوَّلُ الْفِيلُ، بِقُدْرَةِ مَا،

إِلَى جَدَوَلٍ مِنَ الدَّمِ

يَتَشَرَّدُ فِي الْيُبُوتِ وَالْحَوَانِيتِ.)

[(Nasıl ikna edeyim Gazali'yi
Aydınlatınsın diye aklını
Nietzsche'nin ışığıyla?
Ha, bir de şunu hatırlatacağım ona:
Ta çocukluktan beri
Yolcusun dünyaya,
Ama hâlâ varmadın.))]

(b)

(Orly'de,
Aksak bir fil gibi görünüyor üçüncü dünya
Bir paraşütten inip şu mealdeki sözleri yayıyor:
"Yeni paktlar kuruyor Paris yıldızlarla
Öğreniyor güneşin devrimini".
Sonra dönüşüyor fil
Bir şekilde elde ettiği kudretle
Kandan bir dereye
Dolaşıyor evlerde ve barlarda.)

فِي الْمَقْهَى

كُنْتُ أَسْمَعُ الضَّجِيجَ لَا مُبَالِيًا
فِيمَا أَقْرَأُ نَيْتَشَهُ وَأَحْسَبُهُ طُوفَانًا، -

حَقًّا، يَنْبَغِي أَنْ أُذْعِنَ لِطُوفَانِ الْمَعْنَى

يَنْبَغِي أَنْ أُصَادِقَ الشَّمْسَ مَائِلًا كَدَوَارِ الشَّمْسِ

يَنْبَغِي أَنْ أَسْتَسْلِمَ لِنَيْلُوفَرِ الرَّغْبَةِ فِي بُحَيْرَةِ الْجَسَدِ

يَنْبَغِي أَنْ أُفْرَغَ نَفْسِي كَطِفْلَةٍ أَهْيَئْتُهَا لِلْمُسْتَقْبَلِ.

V

Kafede

Gürültüyü duyardım kayıtsız

Nietzsche'yi okurken; sanırdım ki o bir tufan –

Doğrusu, boyun eğmeliyim anlamın tufanına

Güneş'e dost olmalıyım bir günebakan gibi ona yüzümü
çevirip

Arzunun nilüferine teslim olmalıyım beden gölünde

Boşaltmalıyım kendimi

Geleceğe hazırladığım bir kız çocuğu gibi.

هَلْ رَأَيْتَ الشَّاعِرَ - يَخْتَلِطُ وَجْهَهُ بِالصَّبَاحِ
 خَالِطًا قَدَمَيْهِ بِاللَّيْلِ؟
 هَلْ رَأَيْتَهُ - يُسْنَدُ ظَهْرَهُ عَلَى الضُّوءِ، وَيُحَاوِلُ
 أَنْ يُشْعِلَ الْمَاءَ؟
 هَلْ رَأَيْتَ كَيْفَ تَتَحَوَّلُ أَوْرَاقُهُ تَيْجَانًا لِلرِّيحِ؟

(ت)

(... فِي مَكَانٍ - لَهُ شَكْلٌ طَاحُونَةُ الْهَوَاءِ.
 حَيْثُ الزَّمَنُ كَلِمَاتٌ - جُذُرَانِ يَكَادُ الْمِلَاطُ
 الَّذِي يُبْنِيهَا أَنْ يَنْدُوبَ كَالْحَجِيرِ.
 ... تَمَثَّلُ مِنَ الْوَرَقِ لِذُنُوبِ كِبَشُوتٍ - وَحِيدًا.
 تَمَثَّلُ لِحِصَانِهِ - وَحِيدًا،
 وَالْهَوَاءُ عَبَاءَاتٌ تَتَدَلَّى مِنْ سَمَاءٍ يَلُونِ الرِّصَاصَ.)

Gördün mü şairi - Sabaha karışıyor yüzü
 karıştırarak ayaklarını geceye?
 Bak gördün mü - Yaslayıp da sırtını ışığa
 Tutuşturmaya mı çalışıyor suyu?
 Gördün mü nasıl dönüşüyor yaprakları
 rüzgâr taçlarına?

(c)

(... Bir yerde - yel değirmenine
 benziyor.
 Zaman sözcüklerden ibarettir burada -
 Duvarları var
 Onları ayakta tutan harç ha eridi ha eriyecek
 mürekkep gibi.
 ... Don Kişot'un kâğıttan heykeli - tek başına.
 Atının heykeli - tek başına
 Hava kurşun rengi gökten
 Sarkan abâlar.)

كَانَ الْجِنْسُ يَأْخُذُ الْعَرْشَ،
كَانَتْ تَخْرُجُ مِنْ لَأْفُونَتَيْنِ ذَنَابٌ تَكْمُنُ لِطَرَائِدِهَا فِي قَرَوِ الْكَلِمَاتِ،
كَانَ مُتَشَرَّدُونَ يَتَوَسَّدُونَ أَعْنَاقَ زُجَاجَاتٍ فَارِغَةٍ، -
بَعْضُهُمْ يَهْجُو مَا لَأَرَمِيهِ،
بَعْضُهُمْ يَحْلُمُ بِرَأْمِيهِ،
وَبَعْضُهُمْ يَقْرَأُ الْمَرْكِزَ دُوسَادَ

Seks alırdı tahtı,
Avları için sözcüklerin kürküne gizlenmiş kurtlar çıkardı
La Fontaine'den,
Boş şişelerin boyunlarını yastık yapan evsizler vardı, –
Kimi Mallarmé'yi hicveder,
Kimi Rimbaud'yu heceler,
Kimi de Marquis de Sade'ı okurdu

وَكَانَ الْحَيُّ السَّادِسَ عَشَرَ يَتَرَاءَى كَمَثَلِ غَابَةِ لَا تَتَحَرَّكُ فِيهَا
إِلَّا رُؤُوسٌ تُقِيمُ فِي كُلِّ

زَاوِيَةٍ مُنْتَحِفًا لِلْأَعْضَاءِ الْجِنْسِيَّةِ .

وَفِي رَمَادٍ يُغَطِّي وَجْهَ الْفَضَاءِ، كَانَتْ جِبَالٌ صَوْتِيَّةٌ تُدْنِدُنُ
بِمَا يُشْبِهُ التَّنْدِيرَ -

رَامِبُو،

كَيْفَ أَغْمُرُ هَذَا الْعَالَمَ الْاَبْيَضَ، - أَنَا الَّذِي جَمَدُهُ النُّبُوَّةُ وَبَيْتُهُ الصَّخْرَاءُ؟

كَيْفَ أَشْرَحُ بِكَلِمَاتٍ تَجِيءُ مِنَ الْعَالَمِ،

ضَوْءًا يَجِيءُ مِمَّا وَرَاءَهُ؟

Bir ormanı andırıyordu Onaltıncı Semt
Hiçbir şey kımıldamıyordu burada
Her köşede cinsel organlar için bir müze inşa eden
başlardan başka.
Uzayın yüzünü örten külde, ses telleri vardı,
uyarırcasına tınlayan –
Rimbaud,
Nasıl geçeyim bu beyaz dünyayı, – Ben ki bedeni peygamberlik,
evi sahra olan?
Nasıl anlatayım dünyadan gelen kelimelerle
Ardından gelen bir ışığı?

لَا بُدَّ، لَا بُدَّ.

سَأُبْتَكِرُ عِلْمَ أَخْلَاقٍ خَاصًّا بِـي،

سَأُجْعَلُ مِنْ مَوْتِي قَصِيدَةً أَفْتَحُ بِهَا حَيَاتِي.

Mutlaka, mutlaka.
Kendime özgü bir ahlak bilimini yaratacağım,
Öyle bir şiir yazacağım ki ölümümden onunla açacağım hayatımı.

VII

يَهَيِّثُونَ غُبَارَهُمُ الذَّرِّيَّ / نُرَدِّدُ صَلَاةَ الْمَوْتَى
مِنَ الْمَاءِ إِلَى الرَّمْلِ - مِنَ الرَّمْلِ إِلَى الثَّلْجِ
الْعَالَمُ كُلُّهُ سَمَكَةٌ لِلْمَصَّيْدِ:

(ث)

(... هَذَا مَا قِيلَ عَنِ الْعَدَوَى
وَتَعَفُّنِ الْمَيْضِ الزَّمْنِيِّ
آلَاتُ تَحَوُّلِ الْبَشَرِ إِلَى حِجَاءِ أَرْجَوَانِي
فِي شَرْقِ مُؤْتٍ بِالْهَةِ لَا نَرَى مِنْهَا غَيْرَ أَضْلَافِهَا.
فِي غَرْبِ لَمْ يَعُدْ يَفْرَأُ إِلَّا أُمْعَاءَهُ وَأَنْبَاءَهُ،
وَهَا هُوَ يَنْخَسِفُ تَحْتَ أَهْرَاءِ الْبِذَارِ الْإِلِكْتُرُونِيِّ.)

VII

Atomik tozlarını hazırlıyorlar / Biz tekrarlıyoruz

Ölülerin namazını

Sudan kuma – kumdan kara

Avlanacak bir balıktır bütün dünya:

(ç)

(... Rivayetler böyle işte salgınla
ve zamanın yumurtasının kokuşmasıyla ilgili
İnsanlığı erguvani bir çorbaya dönüştüren aletler
Sadece tırnaklarını gördüğümüz tanrılarla
döşenmiş olan bir Doğu'da.
Ve artık bağırsakları ve azı dişleri dışında bir şey
okumayan bir Batı'da,
İşte batıyor elektronik tohum silolarının altına.)

الشَّرْقُ جُرْحٌ وَلَمْ تَعُدِ السِّيَاسَةُ إِلَّا تَقِيْحًا
لَكِنْ، سَتُنْطَرُ أَيْضًا فِي الْغَرْبِ
سَتُمَطَّرُ فَوْقَ هَيَوَاتٍ تَنْمُو فِيهَا أَغْشَابُ الدَّيْزَلِ وَالْأُورَانِيَوْمِ
وَسَوْفَ يَكُونُ الْمَطَرُ مُوَحِّلاً وَأَسْوَدَ.

Bir yaradır Doğu, politika artık irinden ibaret
Fakat, Batı'da da yaęacak
Dizel ve uranyum otlarının yetiştiği
evlerin üstüne yaęacak
Çamurlu ve siyah olacak yaęmur.

VIII

أُوهُ - كَلْبَةُ السَّيِّدِ تَجُولُ عَلَى رَأْسِ الْأُنْفَالِيدِ،
أُوهُ - كَلْبُ السَّيِّدَةِ تَزِرُقُ عَلَى مِخْدَةِ قَوْسِ النَّصِيرِ.

VIII

Oh – Les Invalides'in kafasına işiyor mösyönün dişi köpeği,
Oh – Zafer Takı'nın yastığına pisliyor madamın erkek köpeği.

مَيِّتٌ أُعْطِيَ مَيِّتٌ أَخَذَ .
 وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، وَالَّذِي
 نَفْسُهُ بِيَدِي، يَتَّحِدَانِ فِي
 جَوْقَةِ الْكَلَامِ فِي شَفَا
 جُرْفٍ هَارٍ
 هَلْ هَذَا الْعَالَمُ شَيْءٌ آخَرُ
 غَيْرُ هَذَا الَّذِي أَرَاهُ؟

(ج)

(مِنْ الْجِهَاتِ كُلِّهَا، تَتَفَاطَرُ غُيُومٌ سُودٌ، -

الْأَغْيَادُ الَّتِي لَمْ تَمُتْ تَكَادُ أَنْ تَمُوتَ،

وَالذَّرَّةُ ذُبَابَةٌ تَطْنُ زَاحِفَةً عَلَى جَبْهَةِ

الْوَقْتِ /

يَا لَذَلِكَ الْخَيْرِ السَّرِيِّ - نَاكُلُهُ الْجُرْدَانُ

الْإِلِكْتُرُونِيَّةُ!).

Bir ölü verdi, bir ölü aldı.

Yemin ederim ki nefsim kudretinde olana
 Ve yemin ederim ki nefsi kudretimde olana,
 Birleşiyorlar sözün korosunda
 Çökük uçurumların kenarında
 Başka bir şey mi bu dünya
 Şu gördüğümün dışında?

(d)

(Her taraftan katar katar kara bulutlar,-
 Ha öldü ha ölecek ölmemiş bayramlar,
 Atom bir karasinektir zamanın alnında
 emekleyerek vızıldayan /
 O gizli ekmeği nasıl da yiyor
 elektronik sıçanlar!).

وَأَنْتِ، إِلَى وَلِيمَةِ الْمَحَنَةِ، أَذْعُوكِ أَيْتَهَا
 السَّبَّارَاتِ الْعُلُويَّةِ الَّتِي تُحَرِّكُهَا الْأُظَافِرُ، -
 التَّارِيخُ مُتَبَلِّ بِعِطَارِينَ يُزَيِّنُونَ الْأَوْبَةَ
 وَالْعَمَلُ كُلُّهُ كَتَفٍ فِي الْمَاءِ.

(ح)

(يَنْبَغِي أَنْ يَتَعَوَّدَ شَاعِرُ الْغَرْبِ،
 هُوَ أَيْضاً،
 أَنْ يَبْكِيَ عَلَى الطَّلَالِ.
 وَأَنْ يَكْتُبَ عَلَى الرَّمْلِ،
 يَنْبَغِي أَنْ يَعْرِفَ كَيْفَ يُوحِّدُ بَيْنَ التَّرْهَاقِ وَالسُّمِّ
 وَأَنْ يَعْرِفَ كَيْفَ يَحُلُّ مَا
 لَا يُمَكِّنُ حُلَّهُ.
 يَنْبَغِي، هُوَ أَيْضاً،
 أَنْ يَعْرِفَ كَيْفَ يَشْكُرُ الرِّيحَ.)

Felaketin ziyafetine çağırıyorum sizi,

Ey tırnakların devindirdiği yüce gezegenler, –
Tarih vebaları süsleyen attarlarla ıpıslak
Ve olup biten her şey suyun içindeki bir kılıç gibi.

(e)

(Batı'nın şairi de alışmalı,
O da
Terk edilen diyarlara ağlamalı* .
Kumun üzerine yazı yazmalı,
Nasıl birleştireceğini bilmeli zehirle panzehiri
Nasıl çözeceğini bilmeli çözilemeyeni.
O da bilmeli
Rüzgâra teşekkür etmeyi.)

* Terk edilen diyarlara ağlamak: Özellikle Cahiliye dönemi olmak üzere klasik Arap şiirinde şairin, sevgilisinin göçüp gittiği yerlere giderek nostalji yapıp ağladığı, klişe haline gelmiş giriş bölümüdür. (Ç.n.)

هَنَا، حَيْثُ تُبْنَى أُغَشَّاشُ الْيَسَارِ
وَبَيْضُ الْيَمِينِ،
أَرَى إِلَى الْوَقْتِ يَتَكَدَّسُ بَارُوداً
أَبْيَضَ، فِيمَا أَقْبَسُ الْأَعَالِي
الَّتِي يُمَكِّنُ أَنَّ تَرْقَى إِلَيْهَا طُيُورُ
الْحُلَمِ، وَفِيمَا يَتَوَضَّأُ جَامِعُ الْحَيِّ
الْخَامِسِ، دَاخِلاً فِي بَيَاضِ الصَّلَاةِ.

Burada inşa ediliyor solun yuvaları
ve burada yumurtluyor sağ,
Vakte bakıyorum, beyaz bir barut
yığıyor, ben ölçerken
düş kuşlarının yükselebildiği yüksekleri
ve abdest alırken Beşinci Semt Camisi,
namazın aklığına bürünerek.

وَفِي الصُّبْحِ، إِذْ يَسْعُلُ بُولْفَارُ الشَّانِ مِيشِيلَ، وَتَلْتَطِمُ أَحْشَاؤُهُ بِأَقْدَامِ الْمَارَّةِ،
يَحْلُو أَنْ أَرَى السَّمَاءَ تَنْزِلُ مِنْ تَيْنَ كِتْفَيَّ،
وَأَنْ تَمُوءَ قِطْعَةً شَارِدَةً فِي أُذُنِ الرِّيحِ.
وَأَكَادُ لَا أَرَى فِي بَارِيسَ إِلَّا شَخْصَيْنِ:
وَاحِدًا يَحْلُمُ تَائِهًا فِي دُرُوبِ أَيَّازَ 68
وَأَخَرَ يَسْتَلْقِي تَيْنَ طَنَافِسِ الْقَرْنِ السَّادِسِ عَشَرَ.

Sabahleyin, öksürürken Saint-Michel Bulvarı,
Çarparken iç organları gelip geçenlerin ayaklarına,
Ne hoş gökyüzünün omuzlarımin arasından kayması,
Başiboş bir kedinin rüzgârın kulağına miyavlaması.

Neredeyse iki kişiden başka kimseyi görmüyorum Paris'te:
Biri 68 Mayıs yollarında yitik, düş kuruyor
Öteki uzanıyor Onyedinci Yüzyıl halılarının arasına.

«مَا هَذِهِ النَّسَاءُ، مَا هَذِهِ الْكُتُبُ!»

يَتَعَجَّبُ النَّائِرُ الضَّيْفُ الَّذِي لَا يَلْبَثُ أَنْ يَضِيعَ كَمِثْلِ
نُقْطَةٍ، فِي سَطْرٍ، فِي هَامِشٍ، فِي زَاوِيَةٍ.

- هَلِ التَّنْصِقُ حَلْقُكَ بِهَذَا الْإِسْمَنْتِ؟ هَلِ تَقَاَصُصُ
طُوفَانِكَ فِي هَذَا الْمَقْهَى؟

وَمَاذَا يَخْتَرِنُ لِصَحْرَائِكَ، غَيْرَ الرَّمْلِ، هَذَا الْأَطْلَسُ
الْغَرَبُ؟

وَلِمَاذَا لَا يُسْمَعُ صَوْتُكَ إِلَّا حِينَ يَجِيءُ طَالِعاً مِنْ
الْقَصَبِ الَّذِي لَا يَزَالُ يَنْبِتُ حَوْلَ مَا تَبَقَّى لَكَ
مِنَ النَّبَايِعِ فِي أَرْضِكَ الْكَرِيمَةِ؟

أَيُّهَا الضَّيْفُ الْغَامِضُ: رَجَاءٌ لَا تَتَعَجَّبُ أَيْضاً، إِذْ
أَقُولُ لَكَ: أَعْمَلْ قَبْلَ أَنْ يَسْتَضِيْفَكَ الْمَوْتُ،
لَكِنِّي تَمُوتُ، لَا كَمِثْلِ فَرَّاشَةٍ، بَلْ كَمِثْلِ وَرْدَةٍ.)

(f)

("Nedir bu kadınlar, bu kitaplar nedir?"

Hayret ediyor isyankâr misafir

Herhangi bir köşedeki bir dipnotun bir
satırındaki bir nokta gibi

Silindi silinecek.

- Bu çimentoya yapıştı mı hiç boğazın?
Bu kahvehanede mi azaldı tufanın?

Ne saklıyor çölün için bu garp atlası
kumdan başka?

Neden sesin duyulmuyor, cömert
toprağında geriye kalan pınarların
etrafındaki sazlıktan çıkandan
başka?

Ey esrarengiz misafir: Şaşma ne olursun
şu sözlerime: Bir kelebek gibi değil
bir gül gibi hareket et, ölüm seni
misafir etmeden önce ölmeye.)

كَيْفَ أَصَالِحُ إِذَنْ، يَيْنَ رَمَادِ بَارِيسَ وَفُنِينَا
الَّتِي تَقْطُرُ دَمًا؟ كَيْفَ الْأَنَمِ يَيْنَ شَاطِئِي
بَحْرِنَا الْمُتَوَسِّطِ الْمُشْتَرَكِ، فِيمَا نَتَعَثَّرُ
بِأَبَاطِرَةِ الْعَبَثِ، وَنَخْلَعُ سُلْطَانَ الْحَقِّ؟ كَيْفَ
أَوْفَقُ يَيْنَ بُرْجِ إِيْفَلْ وَالْمَلَّةِ الْهِصْرِيَّةِ فِي
سَاحَةِ الْكُونُكُورْدُ؟

Nasıl uzlaştırayım öyleyse, Paris'in külüyle
kan damlayan güneşimizi? Nasıl yakıştırayım
ortak Akdeniz'imizin iki kıyısını
abesin imparatorlarına çarpıp
anlamın iktidarını devirirken?
Nasıl bir araya getireyim Eyfel Kulesi'yle Mısır Dikilitaşı'nı
Concorde Meydanı'nda?

أُقْسِمُ، إِنَّهُ بَارِدٌ وَشِبْهُ مَيِّتٍ
أُقْسِمُ، إِنَّهَا أَجْمَلُ عَاشِقَةٍ، وَإِنَّ قَامَتَهَا
هِيَ الْأَلْفُ الْحَقُّ.
أُقْسِمُ، إِنَّ سَرِيرَ الْحَضَانَةِ الْبَشَرِيَّةِ
لَمْ يَعْرِفْ عُرِيًّا أَبْهَى.

Yemin ederim ki soğuktur Eyfel ve yarı ölü
Yemin ederim ki en güzel sevgilidir Dikilitaş
Boyuy gerçek elif.

Yemin ederim ki tanımadı insan kucağının yatağı
ondan daha güzel bir çıplağı.

بَارِس،
 ضَوْؤُكَ يَكَادُ أَنْ يَخُونَنِي
 (يَجْلِسُ الْقَرْقَصَاءُ /
 يَسِرُّ عَلَى عُكَّازَيْنِ)،
 هَلْ أَقُولُ لِبَسَاطِ الْمُخَمَّلَةِ اخْمِلْنِي؟
 أَهْبِطُ فِي مُونَمَارْتَر، عَلَى عَتَبَةِ
 الشَّاكِرِي - كُورْ، فِي صَحْنٍ يَبْضُرِي
 يَحْمِلُهُ خُرُوفٌ مِنَ الْقُدْسِ،

(د)

- ١ - (قُلْ جَاءَ الْوَقْتُ بِمَوَائِدِهِ،
 الْحَيَاةُ حَصَاتُهُ الَّتِي تُطْبَعُ
 وَالْمَوْتُ لَحْمُهُ النَّثِيُّ).
- ٢ - (قُلِ الْكَلَامُ خَلِيفَةُ الْوَرَقِ،
 نُيُوءُ الرِّيحِ).

Paris,
 Işığın neredeyse bana ihanet edecek
 (Çömelmiş oturuyor /
 İki koltuk değneğiyle yürüyor),
 Desem mi hayal halısına taşı beni? –
 Montmartre'da inerim,
 Sacré-Coeur'ün eşiğine,
 Kudüs'ten bir koçun taşıdığı
 oval bir sahanda.

(g)

1- (De ki: Sofralarıyla geldi vakit,
 Hayat pişirilmiş çakıl taşları
 Ölüm ise onun çiğ eti.)

2- (De ki: Sözdür yaprağın halifesi,
 rüzgârın nübüvveti.)

أَتَعْرِفُ عَلَى جَاكِ سِيمُونَ الَّذِي رَأَى الْمَاعِزَ فِي غُرْفَتِهِ.
أَرَى أَشْخَاصاً كَمِثْلِ السَّيِّدِ يَسُومُونَ
وَالسَّيِّدَةَ زَوْجَتَهُ «يُرَيِّنُونَ الْحَيَوَانَاتِ، وَيُهَيِّثُونَ مَآتِمَهَا»،
أُزُورُ مَقْبَرَةً (سِرِّيَّةٌ - خَوْفٌ أَنْ تُبَشَّشَ الْجُثَثُ،
أَجْلِسُ فِي مَقَاهٍ تُذَكِّرُ بِمَقْهَى الْعُمَيَّانِ
فِي أَرْوَقَةِ الْبَالِيَةِ - زَوَيَالُ،
مَعَ مُتَعَبِينَ
مِنْ كُلِّ نَوْعٍ،
يَنْفُسُونَ السَّاعَاتِ كَالْقُطْنِ.
بَارِيسُ، لَمَمْتُ أَنْحَاءَ الْمُتَنَائِرَةِ فِي أَعْضَائِي،
وَابْتَكَرْتُ لَكَ جَسَداً
آخِرَ، -

(ذ)

(يَاخُذُ السَّمَاءَ مَضْلُوبَةً عَلَى قَامَةِ أَنْثَرِيهِ بَرُوتُونَ.
وَيَتْرُكُ لِنَجْمَةٍ خَانَهَا ضَوْءُ السُّورِيَالِيَةِ
أَنْ تَبْكِيَ عَلَى ذِرَاعَيْهِ.)

Odasında keçi besleyen Jacques Simon'la tanışıyorum.

Mösyö Bisson ile karısı hanımefendi

gibi kimseler görüyorum.

“Hayvanları süsleyip yas törenleri için hazırlık yapıyorlar”,

Bir mezarı ziyaret ediyorum (gizlice – cesetlerin soyulmasından korkarak)

Körler kahvehanesini andıran kahvehanelerde oturuyorum

Ballet Royale'in salonlarında,

her türden

yorgun insanla,

Pamuk diter gibi saatleri ditlen.

Paris, dağılmış parçalarını toplayıp organlarımda,

Başka bir beden yarattım

Sana, –

(ğ)

(Gökyüzünü alıyor çarmıha gererek

Andre Breton'un bedeni üzerinde.

Ve onun kollarında ağlamayı

Sürrealizmin ışığının ihanet ettiği

bir yıldıza terk ediyor.)

الرُّوحُ شَبَّحَ لَا يَنْطِقُ،
وَالْجَسَدُ، وَحْدَهُ يَقْدِرُ
أَنْ يَقُولَ الْجَدَّ.

Ruh, konuşmayan bir hayalet
Beden ise sadece kendisi
“beden” diyebiliyor.

وَهَآ أَنَا أَقْتَنِي خُطَوَاتِ الْأَحْدَبِ،
 لَا الْأَحْدَبُ الَّذِي نَامَتْ بَيْنَ
 يَدَيْهِ نُوتَرْدَامَ، بَلْ ذَلِكَ الَّذِي
 لَا نَرَاهُ يَظْهَرُ، كُلُّ يَوْمٍ، شَبَحًا
 يَرْحَفُ عَلَى أَرْضِيفَةِ السَّانِ - مِيشِيلَ،
 وَيَتَقَوَّسُ فَوْقَهُ اللَّهْلُ فِي الْحَيِّ السَّادِسَ عَشَرَ،
 حَيْثُ الذِّكْرُ بُسْتَانُ حَيَوَانَاتٍ،
 وَالْأُنْثَى حَدِيقَةُ لِنَبَاتَاتٍ خُنْثَى.

أَقُولُ هَامِسًا: شَبَحَ، وَأَسْأَلُ: نَرَفَالَ!
 هَلْ كَانَ الْحَبْلُ نَاعِمًا، كَمَا اشْتَهَيْتَ؟

İşte takip ediyorum kamburun adımlarını,
Huzurunda Notre-Dame'ın uyuduğu kambur değil
Hani şu, her gün, Saint-Michel kaldırımlarında emekleyen
bir hayalet şeklinde görünen kambur
Ve Onaltıncı Semt'te gecenin üzerinde kavis çizen kambur
Burada bir hayvanat bahçesidir erkek,
Erselik bitkilerin bahçesidir kadın.

Hayalet diye fısıldıyorum ve soruyorum: Nerval!
İp arzu duyduğun kadar yumuşak mıydı?

(لَيْسَ فِينَهُ الْمَعْلَدَ بَلِ التَّحِيلُ.
 إِذَا، مَا نَفَعُ أَنْ تَقْرَعُوا رَأْسَ مَارْكُسَ
 كَمَا يُقْرَعُ الْبَابُ، وَأَنْ تَخِذُوا
 مِنْ قَاتِلِهِ سُلْماً لِلصُّعُودِ،
 إِنْ كَانَتْ الرَّغْبَةُ سَتَظِلُّ عِزْلَاءَ،
 إِنْ كَانَ الْحُلُمُ سَيَبْقَى نَهْراً مُتَجَمِّداً؟
 بِاضْطِرَابٍ، أُلْقَى هَذِهِ الْمَوْعِظَةُ
 فِي سَاحَةِ الْبَاسْتِيلِ،
 [كَانَ بَيْنَ الْحُضُورِ سَانٌ - جُوشَتْ،
 وَرُوبِنْشِيرٌ، وَدَانْتُونٌ، وَبَقِيَّةُ الْخَلْفِ]
 وَارْتَفَعَ صَوْتُ يَقُولُ: سُحْقاً لِلْفَرَاغِ
 الَّذِي يَتَلَعُ الذَّاتَ وَالْحُنْجَرَةَ،
 وَأَخَذَتْ أَصْوَاتٌ تُرَدِّدُ: آمِينَ!)

(h)

Mide değil Zümrüdü Anka, hayaldir aksine.

Öyleyse, ne fayda Marx'ın kafasını
tıkladmanız

Bir kapıyı tıklatırcasına,

Yukarı çıkmak için onun bedeninden bir
merdiven yapmanız kendinize,

Arzu hep böyle kalacaksa savunmasız,

Hep donuk bir nehir olacaksa düş?

Endişe içinde, bu öğütler verildi Bastille
Meydanı'nda,

[Gelenler arasında

Saint-Just vardı; Robespierre, Danton
ve diğer halefleri de oradaydı]

Bir ses yükseldi:

“Kahrolsun
benliği ve gırtlığı yutan boşluk!”

Tekrarlamaya başladı bazı sesler:
Amin!)

فِيرْلِين!

انظر، إِنَّهَا دِرَاعُ الشَّعْرِ تَنَحْدِرُ مِنْ قِمَّةِ الأُوْبْرَا، حَامِلَةً القِيثَارَ الذَّهَبِيَّ .
وانظُرَا! إِنَّهَا تَتَحَطَّمُ حَبْتُ عَمَرَ جُثْمَانِكَ فِي طَرِيقِهِ إِلَى عُرْفَتِهِ الأَخِيرَةِ .

وَكَانَتْ «أَعْمَادُكَ العَاشِقَةُ» تُرَافِقُ العَرَبَةَ الَّتِي نَقَلْتَ بِرْلِيوزَ إِلَى مِقْبَرَةِ مُونْمَارْتَرُ،
وَتُضْفِي إِلَيْهَا تُحَحِّمُ الودَاع .

أَقُولُ هَامِسًا: شَبَّحْ، فِيمَا أَنْعَطِفُ نَحْوَ كَنِيسَةِ السَّانِ جِيرْمَانُ،
لَكِنِّي أَحْيِي أَبُولِينِيرَ:

سَلَامًا، أَيُّهَا الشَّبَّاحُ، أَنْتَ أَيْضًا .

Verlaine!

Bak, işte şiirin kolu aşağıya iniyor Opera Zirvesi'nden altından bir arple.

Bak! Paramparça oluyor, son odasına giden yolu geçerken cesedin.

Ve “âşık bayramların” eşlik ediyordu Berlioz'u Montmartre Mezarlığı'na götüren arabaya ve kulak veriyordu vedayı kişnemesine.

Fısıldıyorum “bir hayalet” diye, Saint-Germain Kilisesi'ne doğru saparken, selamlamak için Apollinaire'i:

Selam, ey hayalet, sana da.

بُزْجُ إِيْفَلْ نُوتَرْدَامْ اللُّوفْزْ

هَلْ أَحْلُمُ؟ - لَمْ يَعْذُ بُزْجُ إِيْفَلْ فِي مَكَانِهِ
وَهَا هُوَ اللُّوفْزْ يَزْحَفُ نَحْوَ الشَّاطِئِ الشَّرْقِيِّ مِنَ الْمُتَوَسِّطِ
كَأَنَّهُ يُرِيدُ، هُوَ أَيْضًا، أَنْ يَقْتَفِيَ خُطَوَاتِ الْإِسْكَنْدَرِ،
وَهَا هِيَ نُوتَرْدَامْ تَنَامُ، فِيمَا تَبْتَهَلُ وَتُزْبِتُ عَلَى كَتِفِ
السَّمَاءِ لِكَيْ تَتَّخِذَهَا وِسَادَةً لِأَحْلَامِهَا.

XI

Eyfel Kulesi

Notre-Dame

Louvre

(Düş mü görüyorum? – Eyfel Kulesi yerinde değil

İşte Louvre Akdeniz'in doğu kıyısına doğru emekliyor,

İskender'in adımlarını takip etmek istercesine,

İşte Notre-Dame uyuyor,

yakararak ve gökyüzünün omzunu pışpıslayarak,

yastık yapmak için onu düşlerine.

اللُّوفز

نُوتزدام

بُزج إيفل

جامع الحي الخامس

أَتَمَثَالٌ يُرِيدُ أَنْ يُقْنِعَنِي أَنَّ عَذْرَاءَ مِنَ الْغَرْبِ هِيَ الَّتِي
حَبَلْتُ بِالْعَقْلِ لِلْمَرَّةِ الْأُولَى؟

وَلِمَنْ هَذَا الْقَوْلُ: «هَكَذَا تَكَلَّمَتِ الْمَعْدَةُ:

نُسَمِّي الشَّرْقَ وَالْغَرْبَ خَضَمَيْنِ،

وَالْغُبَارَ حَكَمَاءَ؟»

ثُمَّ أَنْظِرْ إِلَى الْوُجُوهِ وَأَقُولُ:

الْجَمَادُ لَيْسَ فِي الْجَمَادِ، بَلْ فِي الْإِنْسَانِ.

Eyfel Kulesi

Notre-Dame

Louvre

Beşinci Semt Camisi

Bir heykel mi inandıracak beni Batı'dan bir bakirenin
ilk kez akla gebe kaldığına?

Bu söz kimin acaba: "Böyle buyurdu mide:

Doğu ile Batı'yı iki hasım

Tozu da hakem

diye mi adlandırdık?"

Sonra yüzlere bakıp diyorum ki:

Donukluk donuklukta değil insandadır.

نُوتَرْدَام

جَامِعُ الْحَيِّ الْخَامِسِ

اِهْنِكِي، يَا مَلَائِكَةَ الْجَحِيمِ،
لَنْ تَجِدِي بَعْدَ الْآنَ زَائِرًا تَسْتَمْتِعِينَ بِشَوَائِهِ:
أَفْوَاجًا، أَفْوَاجًا - تَمْضِي إِلَى النَّعِيمِ الْحَيَوَانَاتُ كُلُّهَا، نَاطِقَةٌ وَعَجْمَاءُ.

Notre-Dame

Beşinci Semt Camisi

Ağlayın, ey cehennem melekleri,
Bulamayacaksınız bundan böyle ızgara yapmaktan
keyif aldığınız bir ziyaretçiyi:
Sürü sürü – cennete doğru yol alıyor, konuşan ve konuşamayan
bütün hayvanlar.

XII

حَدَّثَ هَكَذَا

وَلْتُنْفِجْ ذَاكِرَةُ السُّلَالَاتِ، -

XII

Böyle oldu

Patlasın soyların belleği, –

أَبُو نُوَاسٍ

بَشَرٌ مِنْ قَصِيْلَةِ الْإِنْسَانِ النَّاطِقِ
لَكِنَّهُمْ لَا يَنْطِقُونَ،
وَلَيْسَ ذَلِكَ بِسَبِّ مِنَ الْخَرَسِ
أَوْ آيَةٍ عَاقِبَةٍ جَسَدِيَّةٍ،

فِي صَحْرَاءَ - غَارٍ، لِلْغَزْوِ
حَرْبٌ يُعْلِنُهَا ذَلِكَ هَذَا ذَلِكَ
لَا لِكَيْ يَتَحَرَّرَ،

بَلْ لِكَيْ يَتَّقَى عَبْدًا -
لَكِنْ، هَا هِيَ يَدٌ تُعْرِى
الْهَوَاءَ مِنْ ثِيَابِهِ،
تَكْسُوهُ بِثِيَابٍ أُخْرَى
لَكِنْ، هَا هُوَ يَتُّ يَأْخُذُنِي

إِلَيْهِ جَسَدِي
أَتَعْرِفُ عَلَيْهِ كَأَنَّهُ لَيْسَ جَسَدِي
فِي لَيْلَةٍ لَمْ أَقْدِرْ لِجَمَالِهَا
أَنْ أُمَيِّزَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ سِرْوَالِي
حَيْثُ اللَّهُ نَفْسُهُ
مُبَلَّلٌ بِعَرَقِ الْعَصْرِ.

Ebu Nuvâs

Konuşan insan türünden bir beşer topluluğu
ama konuşamayan
Dilsizlik değil bunun nedeni
Bedensel bir özür değil,

Bir sahrada – işgalcinin biri işgal için burada
Onun bunun şunun ilan ettiği bir savaş
Kurtulmak için değil
aksine köle kalmak için –
Fakat, işte bir el soyuyor
cırılçıplak havayı,
Başka giysiler giydiriyor ona
Fakat, işte bir eve götürüyor beni
bedenim
Onunla tanışıyorum, bedenim değil sanki
Bir gece ki ayırt edemiyorum onun güzelliği ile donumu
Orada Allah'ın kendisi
çağın teriyle ıslak.

بُودلير

مَلَائِكَةُ جَامِدُونَ فِي أَنْحَاءِ نُوتَرْدَامْ
يَحْتَاجُونَ إِلَى أَجْسَادِ أُثْوِيَّةٍ
لِكَيْ يَعْرِفُوا كَيْفَ يَسِيرُونَ فِي الْهَوَاءِ -

هَوَاءٌ يَرْفُضُ أَنْ يَتَحَرَّكَ، إِلَّا إِذَا نَفَخَتْ فِيهِ مِنْ رُوحِكَ -
حَيْثُ النِّسَاءُ جِرَارٌ يَصِفُ مَكْسُورَاتٍ فِي أُسْرَةٍ تَخْتَبِي
تَحْتَ قَنَاطِرِ السَّيْنِ

وَالْجُسُورُ أَحْلَامُهَا الْعَائِمَةُ

حَيْثُ يَلْتَحِفُ الْعَقْلُ الْإِلِكْتُرُونِي بِعِبَاءَةِ كَرِيْشْنَا،
وَيَضْطَجِعُ الْمِينُوتُورُ الْأَسْوَدُ فِي أَحْضَانِ الْمَرْأَةِ الْبَيْضَاءِ.
حَيْثُ تَخْرُجُ مَلَائِكَةُ الْحِكْمَةِ مِنْ سُجُونِهَا
وَتَنْدَفِعُ إِلَى عِنَاقِ مَلَائِكَةِ الرِّغْبَةِ فِي سَدِيمِ إِشَارَاتٍ،
وَكُلُّ إِشَارَةٍ مُعْجَمٌ.

Baudelaire

Notre-Dame'in etrafında donuk melekler

Dişi bedenlere muhtaç

Öğrenmek için havada yürümeyi –

Hareket etmeyi reddediyor hava

Ona kendi ruhundan üflemedikçe –

Yarı kırık testilerdir kadınlar burada

Seine'in kemerleri altında gizlenen yataklarda,

Suda yüzen düşleridir köprüler

Burada elektronik akıl abasını giymiş Kriřna'nın,

Siyah Minotor beyaz kadının kucağında yatıyor.

Burada hikmet melekleri çıkıp hücrelerinden

Arzu meleklerinin kucaklarına atılıyorlar

İřaretlerin pusunda

Ve müphemdir her işaret.

حَدَّثَ هَكَذَا - وَانْفَجَرِي
يَا ذَاكِرَةَ السُّلَالَاتِ، -

Böyle oldu – Sen patla
Ey soyların belleği, –

المُتَشَبِّه

غَرَازَاتُ لِمَاسِيرِ الْعَقِيدَةِ
طَرَائِدُ تَتَعَقَّبُهَا الْفِثْرَانُ

كَائِنَاتُ بِرُؤُوسِ الدَّجَاجِ
وَقَامَاتِ الْعَمَالِقَةِ

فِي مَمَالِكٍ - جَوَارِ
شَخْصٌ يَحْمِلُ مِذْرَاءَ
تَحْمِيلُ رَأْسًا رَمْرًا لِسُلْطَانِهِ
قُصَاصَاتُ أَشْلَاءَ، وَالرُّؤُوسُ
فَوَاصِلُ وَحَرَكَاتِ.

حُرَافَاتُ تَنْبِضُ بَيْنَ الْوَرِيدِ
وَالْوَرِيدِ فِي تَارِيخٍ يُلَفَّ
عَلَى وَشِيعَةِ لِلْحَفِظِ،
وَالْحَمْدُ لِلْكَافُورِ وَالسَّلَولُوزِ.

İnancın çivi çakma tabancaları

Farelerin kovaladığı avlar

Tavuk başlı, dev boylu yaratıklar

Komşu-krallıklarda

Tırmık taşıyor bir kişi

Tırmığın ucunda iktidarını simgeleyen bir baş

Kesik organ parçaları,

Kafalar virgül ve hareketlerden* ibaret.

Hurafeler nabız atıyor toplardamarlar arasında

Saklamak için bobinlere sarılı bir tarihin içinde

Hamdolsun kâfura ve selüloza.

* Arapça yazıda gerekli görüldüğünde ünsüzlerin üzerine veya altına konulan küçük işaretler kullanılır. Ünlü işlevi gören bu ek işaretlere “hareke” denir (Ç.n.).

هوغو

فِي زَمَنِ - مِصْفَاةٍ يَنْزِلُ مِنْهَا بِدْفَقٍ وَاحِدٍ،
دَمُ الْقَتِيلِ وَلُعَابُ الْقَاتِلِ.

سَدِيمٌ تَخْتَرُجُ فِيهِ الْأَشْيَاءُ، -
حَيَوَانَاتٌ مِنَ الْقَشِّ تَرْكُضُ،
بِمِعْهَهَا أَطْفَالٌ عُثْمِيَانُ،
رُؤُوسٌ تُذَكِّرُ بِرَأْسِ أَوْرَفِيُوسِ
لَكِنَّهَا لَا تَسْبَحُ فِي الْمَاءِ، بَلْ فِي الدُّخَانِ

فِي صُرَاخٍ لَا يَخْرُجُ مِنْ يَتَيْنِ شَفَتَيْنِ،
وَتَرَى فِيهِ أَيْدِي تَخْطُطُ وَلَا تَرَى أَجْسَامًا.

Hugo

Maktulün kanıyla katilin salyasının
Birlikte döküldüğü bir süzgeç zamanında.

Bir pus ki kaynaşıyor içindeki nesneler, –
Koşuşuyor çer çöpten canlılar,
Arkalarında kör çocuklar,

Orfe'nin kafasını andıran kafalar
Suda değil dumanda yüzüyor

Dudaklardan çıkmayan bir çığlıkta
Çırpınan eller görüyorsun
Bedenler görmüyorsun.

أَقْدَامُ تَمْشِي فِي اللَّحْظَةِ نَفْسَهَا إِلَى الْيَمِينِ
وَالْإِلَى الْيَسَارِ

عُمَالٌ يَعُودُونَ كُلَّ لَيْلَةٍ إِلَى أَكْوَاخِهِمْ
يَحْمِلُونَ عِيدَانًا لَمْ يَلُتْ إِلَّا أَفْخَاذًا

لِآخَرِينَ عَاطِلِينَ عَنِ الْعَمَلِ.

هَلْ أَحْوَالُ الْجِسْمِ تَتَّبِعُ حَقًّا أَحْوَالَ النَّفْسِ؟
أَسْأَلُ ذَلِكَ الرَّجُلَ الَّذِي كَانَ يُكْرِّرُ عَلَيَّ هَذَا
الْقَوْلَ فِي يَتْرُوتَ، وَالَّذِي كَانَ يَلْبَسُ خُفًّا أَحْمَرَ -
يَمْتَطِي جِرَادَةً وَيَصِيحُ الدُّنْيَا بَاطِلٌ بَاطِلٌ.
كَلَّا، كَلَّا

جَنَدِي يُحِبُّ شُحُوبَ السَّمَاءِ
وَأَحْلَامِي تُغَيِّرُ طَرِيقَهَا، -

Aynı anda sağı ve sola yürüyen ayaklar

Her gece kulübelerine dönen işçiler

Başka işsizlere ait baldırlardan ibaret olan
odunlar taşıyorlar.

Bedenin halleri nefsin hallerine mi tabi sahiden?

O adama soruyorum, Beyrut'ta bana bu sözü tekrarlayıp duran,

Kırmızı bir mest vardı ayağında –

Bir çekirgenin sırtına atlayıp “dünya batıldır, batıl” diye bağırın.

Hayır, hayır

Göğün solgunluğunu seviyor bedenim

Yolunu değiştiriyor hayallerim, –

أُظُنُّ أَنَّ الْكَائِنَ الَّذِي يَمْسِيرُ صَالِيًا وَجْهَهُ كَمِثْلِ أَنْشُوطَةٍ
وَالَّذِي يُشَاطِئُ الْفُرَاتَ وَالنَّيْلَ

فِيمَا يُشَاطِئُ السَّيْنَ وَالْهَدَسْنَ وَالتَّائِمَزَ،

لَا يَمْسِيرُ، بَلْ يُسَرِّنُ لِكُنْيٍ بِقَدَرٍ أَنْ يَتَعَرَّفَ عَلَى أَعْضَائِهِ،
وَالْحَمْدُ لِكُلِّ تِبَاسٍ!

هَلْ لِي أَنْ أُنْتَظَرَ تَسَنُّبَلْ بِذَارٍ آخَرَ؟

Sanırım bir halat gibi yüzünü sürüyerek yürüyen varlık

Fırat ve Nil'e kıyısı olan

Seine, Hudson ve Thames'le aynı kıyıyı paylaşan,

Yürümüyor, uyurgezer dolaşıyor organlarını tanıyabilmek adına,

Hamdolsun her türlü iltibasa!

Başka tohumların başak açmasını beklemeli miyim?

XIII

شَفَعِي مَلِيءٌ يَبْذَارُ يَخْرُجُ خُفْيَةً مِنْ هِيرَاقْلِيطُسَ وَيَنْتَشِهُ،
ذَلِكَ أَنَّ فِي أَحْزَانِي شَيْئًا مِنْ وَرَقِ الْغَارِ، وَأَنَّ يَمَنَ كَتَفِي شِرَاعًا رَأَيْتُ
شَبِيهَهُ مَرَّةً فِي الْبَحْرِ الْمُتَوَسِّطِ، قُرْبَ جَزِيرَةِ أُرَوَادَ (وَالْغَرِيبُ أَنَّ اسْمَهُ هَجَرَ
ذَاكَرَتِي)،

XIII

Tutkum Herakleitos ile Nietzsche'den gizlice çıkan tohumlarla dolu,
Zira hüznülerimde defne yaprağından bir şeyler var, omuzlarımin
arasında bir yelken, Akdeniz'de görmüştüm benzerini bir defasında,
Arvad Adası* yakınında (Gariptir ki belleğimi terk etti adı),

* Suriye'nin liman kenti Tartus'un 3 km. batısında yer alan ada ve bu adanın
üzerinde bulunan şehir. (Ç.n.)

ذَلِكَ أَنِّي أُطَارِدُ رَأْسَ ذُرَّةٍ

يَخْرُجُ مِنْ كَهْفٍ إِلِكْتُرُونِي،

يَلْتَفِّ حَوْلَ نَفْسِهِ كَالْبَصَلَةِ، ثُمَّ يَتَفَكَّكُ صَوْتًا فِي بُوقٍ كَنَسِي
لَا يَزَالُ

يَلْتَصِقُ بِجَذَعِ الْقَرْنِ السَّادِسِ عَشَرَ.

Zira bir atomun başını kovalıyorum

Elektronik bir mağaradan fırlatılıyor

Soğan gibi kendi etrafına sarınıyor

Sonra bir ses çözülüyor bir kilise borusunda

On altıncı yüzyılın köküne yapışık

Hâlâ.

ذَلِكَ أَنَّهُ يَتَكْفِي لِكَيْ تُشَكَّلَ جَمَدُ إِنْسَانٍ فِي هَذَا الْعَصْرِ
أَنْ تَمْرُجَ أَرْجُلُ نَمْلَةٍ بِرَأْسِ جِرَادَةٍ
(وَاخْتَرْتُ، لِكَيْ تُشَكَّلَ رُوحُهُ، مَا شِئْتُ مِنْ تِلْكَ
الْمَوَادِّ الَّتِي تَمْلَأُ الْحَوَانِمَ)،

ذَلِكَ أَنَّ سُلْطَةَ السَّمَاءِ لَا تَزَالُ تَنْحِي أَمَامَ كُرْسِيِّ جَانِ دَارِكَ،
وَأَنَّ مَاءً لَا يَزَالُ يَتَقَطَّرُ مِنْ حَدِّ سِنْفِهَا.

Zira yeterlidir bir insan bedenini oluřturmak için bu aėda
Bir karıncanın ayaklarıyla bir çekirgenin başını birleştirmek
(İstedięini seç,
dkknları dolduran maddelerden,
ruhunu oluřturmak için onun),
Zira hâlâ Jeanne d’Arc’in* tahtı önünde eėiliyor gökyüzünün
saltanatı,
Ve hâlâ su damlıyor kılıcının keskin ucundan.

* Jeanne d’Arc (1412-1431), Yüzyıl Savaşları boyunca İngiltere’ye karşı lkesi Fransa’ya manevi anlamda büyük destek olan ve sonradan n Fransa’nın dört bir yanına yayılmış bir Fransız Katolik azizesidir. Fransa’nın en önemli azizelerinden ve kutsal ikonlarındanır. Hayatı edebiyatta ve sinemada yoğun şekilde konu edilmiştir. (.n.)

XIV

هَلْ جَسَدُ بَارِيسَ يَجِفُّ؟ تَسَاءَلْتُ، وَأَنَا أَسْتَقْبِلُ فِي شَامِب دُو مَارَس
كَوَكْبًا سُرْعَانَ مَا تَحْوُلُ إِلَى قَرَوِ مِيمُورِي، أَخَذْتُ تَحَلَّقَ حَوْلَهُ نُجُومٌ مِنْ
الْكَلِمَاتِ صَغِيرَةٌ كَعَجِيزَةِ مَارِي أَنْطَوَانِيثْ،

Kuruyor mu Paris'in bedeni? Sordum kendime, Champ-de-Mars'ta* karşılarken bir yıldızı, oracıkta bir mimoza kürküne dönüştürsen,

Etrafında uçuşmaya başladı kelimelerden yıldızlar

Marie Antoinette'in** kızı gibi küçücük,

* Paris'te halka açık, büyük ve yeşil alanın adıdır. Champ de Mars "Mars Alanı" anlamına gelmektedir. Antik Roma'nın savaş tanrısı Mars'a gönderme yapılmaktadır. (Ç.n.)

** Fransa kraliçesi ve Avusturya arşidüşesi. Kutsal Roma İmparatoru I. Franz ve eşi Avusturya İmparatoriçesi Maria Theresa'nın kızlarıdır. Henüz 14 yaşındayken Fransa veliahtı XVI. Louis ile evlendi. Mayıs 1774 tarihinde veliaht olan kocası XVI. Louis krallık tacı giydi ve Marie Antoinette de kraliçe oldu. Fransız Devrimi esnasında "vatan hainliği" suçlamasıyla guillotinenle idam edildi. (Ç.n.)

وَلَمْ يَكُنِ الشَّجَرُ يُصَدِّقُ الزَّهْرَ، وَلَا الزَّهْرُ يَثِقُ بِالشَّمْسِ،
كَانَتِ الرِّيحُ وَخَدَهَا لَا مُبَالِيَةَ وَكَانَ الْغُبَارُ يُصَفِّقُ لَهَا.
وَحَبَبْتُ وَأَنَا أَنْظُرُ إِلَى بُرْجِ إِبْفَلٍ أَنَّ طِفْلَةً تَرْفَعُهُ بِسَاعِدَيْهَا،
خِلَافًا لِمَا يُؤَكِّدُهُ لُوبِسْ تَارُولُ،
وَكَانَ لِللُّجُوهِ حَوْلَهُ أَشْكَالُ غُيُومٍ تُغَيِّرُ لَوْنَهَا دَائِمًا،
وَلَمْ تَكُنِ الرُّؤُوسُ قَمَرِيَّةً وَلَا خَنِيَّةً،
كَانَتْ، بِالْأُخْرَى، تَتَّيَّبُ إِلَى كَوَكَبٍ آخَرَ نَسِيتُ كَيْفَ أَصِفُهُ
(سَأَسْأَلُ عَنْهُ لِيَتَرَى، فِي مَا بَعْدُ).

Ne ağa lar inanıyordu   eklere ne de   ekler g veniyordu
g ne e,
R zg r tek ba ına kayıtsızdı, toz alkı lıyordu onu.
Eyfel Kulesi'ne bakarken, zannettim ki bir kız  ocu unun kolları
arasında
Lewis Carroll'ın teyit etti inin aksine,
Devamlı renk de i tiren bulut  eklindeydi etrafındaki y zler,
Ba lar ne kamer ydi ne de  ems ,
Daha do rusu ba ka bir gezegene aitti onlar, nasıl tanımlayaca ımı
unuttu um
(Bunu Littr 'ye* soraca ım daha sonra).

*  mile Maximilien Paul Littr  (1801–1881) Fransız leksikograftır. “Dictionnaire de la langue fran aise” adlı  nl  s zl  n yazarıdır. ( .n.)

يَا لِلْأَشْيَاءِ الْمُتَنَاقِضَةِ الَّتِي لَا تَقْدِرُ أَنْ تَرَى وَخَدَةَ إِلَّا فِيهَا!

وَإِذْ هَذَا تَعْجِبي، قُلْتُ مُطْمَئِئناً - بَارِيسَ،

رُبَّمَا فِي هُنَيْهَةٍ، فِيمَا أُدْخِلُ إِلَى أَحْشَاءِ

الطَّبِيعَةِ، تَالِيَا أَسْمَاءَ شَوَارِعِكَ

شَارِعَ الشَّلَالَاتِ، شَارِعَ الْجَدَاوِلِ، شَارِعَ الْحَوَرِ، شَارِعَ الْأَكَاسِيَا، شَارِعَ
الْصَّفَصَافِ، شَارِعَ اللَّوْزِ، شَارِعَ الْكُمْتَاءِ، شَارِعَ الْكَرَزِ، شَارِعَ الثُّوتِ،
شَارِعَ الْخَوْخِ، شَارِعَ التِّينِ، شَارِعَ الْوَرْدِ، شَارِعَ الزَّيْتُونِ -

Ey birbirine zıt eşyalar, ancak zıtlıklarında bir bütünlük
görebildiğimiz!

Şaşkınlığım yatışınca, içim rahat dedim ki – Paris,
Öyle bir an olur ki belki, doğanın içine içine girip
Okurum caddelerinin adlarını

Şelaleler Caddesi, Su Arkları Caddesi, Akkavak Caddesi, Akasya
Caddesi, Söğüt Caddesi, Badem Caddesi, Kestane Caddesi, Kiraz
Caddesi, Dut Caddesi, Şeftali Caddesi, İncir Caddesi, Gül Caddesi,
İhlamur Caddesi –

دُونَ أَنْ أُنْسَى شَارِعَ مُوزَايَا وَرَنِتَهُ الْعَرَبِيَّ - رَبَّمَا فِي هُنْتِهِ، مَا وَحْدُ بَيْنَ
حُرُوفِكَ الصَّائِمَةِ وَمِثْلَاتِهَا فِي اسْمِي، تَارِكًا الْحُرُوفَ السَّاكِنَةَ لِنُعَاسِهَا
السَّمَاوِيِّ، أَوْ رَبَّمَا صَنَعْتُ مِنْهَا سَجَادَةً لَنْ يَقْدِرَ شَاعِرٌ فَرَنْسِيٌّ حَتَّى يُوْنِجَ
نَفْسُهُ، أَنْ يُعَمِّرَ بَهَنَهَا وَيَبَيِّنَ الْجَنَاحَ.

Ha, bir de Mouzaia Caddesi ve onun Arap cınlaması – Öyle bir an olur ki belki, bütünleştiririm ünlü seslerin ile adımdaki benzerlerini, terk ederek ünsüzleri göksel uyuklamalarına veya belki de ondan öyle bir halı yaparım ki hiçbir Fransız şairi ayırt edemeyecek onu kanattan, hatta Ponge bile.*

* Francis Ponge: 1899-1988 yıllarında yaşamış olan Fransız şair. (Ç.n.)

تَقُولُ إِنَّ. أَقُولُ لِيَكُنْ.

أَرْمِي أَقْلَامِي لِحُفْرَةٍ فِي وَجْهِ الْقَمَرِ، وَأُعْطِي ذِكْرِيَّاتِي لِتَجْعِبِدَةٍ
فِي عُنُقِ السَّيْنِ، -

اجْرِ، أَيُّهَا النَّهْرُ، حَامِلًا الْغَبَارَ وَفُصُولَهُ

لَا تَسِرْ ذَلِكَ النَّهْرَ الْآخِرَ الَّذِي يَجْرِي بَيْنَكَ وَبَيْنَكَ

اخْتَرِسْ مِنَ الْأَثْوَةِ الَّتِي فِيكَ وَالَّتِي لَا تَظْهَرُ إِلَّا ذُكُورَةً

اخْتَرِسْ مِنَ الْكَائِنِ الَّذِي فِيكَ، وَالَّذِي يُوسِسُ أَنَّهُ أَكْمَلَكَ.

XV

Sen “kuşkusuz” diyorsun. Ben “olsun” diyorum.

Ay yüzündeki bir çukura fırlatıyorum kalemlemleri, Seine’in
boynundaki bir kırıışıklığa veriyorum hatıralarımı, –

Ak, ey nehir, tozu ve onun mevsimlerini taşıyarak

Unutma senle sen arasında akan o diğer nehri

Dikkat et içindeki erkeklik şeklinde görünen dişiliğe,

Dikkat et içindeki varlığa, seni kemale erdirdiğini fısıldayana.

اجْر، أَيُّهَا السَّيْنُ
 مَوْجاً يَخْتَرِعُ طَمِيهَ مِنَ الْبَشَرِ
 وَالْأَنْقَاضِ الْآخَرَى -
 وَأَرَى إِلَى السَّيْنِ جَارِيّاً -
 يَحْمِلُ طَمِيهَ مِنَ الْعَرَبِ
 وَالْبَرْتَغَالِيْنَ
 مِنْ إَفْرِيقِيَا وَآسِيَا،
 وَبَقِيَّةَ الْمَنَاهَاتِ،
 يَحْمِلُ أَجْرَاسَ أُوْرُوبَّا الَّتِي
 بَدَأَ الطَّحْلُبُ يَغْطِيهَا.

(ز)

(الوقتُ يَجِيءُ بِوُحُوشِهِ، لَكِنْ كَيْفَ يُرَوِّضُهَا؟
 الْوَقْتُ يَجِيءُ بِمَهَاوِيهِ، لَكِنْ هَلْ يَقْدِرُ أَنْ يَتَمَرَّأَى فِيهَا؟
 الْوَقْتُ يَجِيءُ بِمَقَاصِلِهِ وَالْأَشْيَاءَ كُلَّهَا تَرْتَجِفُ، -
 أَظُنُّ أَنَّ اسْمَكَ، أَيُّهَا الْوَقْتُ، هُوَ الَّذِي يَقْبَعُ فِي حُجْرَتِهِ
 كَجَوْزَةِ الْقَيِّءِ.)

Ak, ey Seine

Alüvyonunu insan ve diğer enkazdan oluşturan
dalgalar halinde –

Akan Seine'e bakıyorum –

Arap ve Portekizlilerden
oluşuyor taşıdığı alüvyonu

Afrika'dan, Asya'dan
ve diğer labirentlerden,

Yosun bağlamaya başlayan
çanlarını taşıyor Avrupa'nın.

(1)

(Vakit yabanilerini beraberinde getiriyor, peki
ama nasıl ehlileştiriyor onları?

Vakit uçurumlarıyla geliyor, peki ama
kendini görebilecek mi orada?

Giyotinleriyle geliyor vakit, bütün nesneler
titriyor, –

Sanırım, ey zaman, senin adındır
kargabüken gibi kendi boğazında
kabuğuna çekilen.)

أَرَى إِلَيْهِ يَجْرِي -

تَجْرِي مَعَهُ أَفْرَاسُ الْقُرُونِ الْوُسْطَى

وَعَرَبَاتُ النَّهْضَةِ وَدُمَى الْحَدَاثَةِ،

تَجْرِي أَصْوَاتُ بُودَلِيرٍ وَلُوتِرِيَامُونٍ،

نَرْفَالٍ، وَهَوِغُو، رَامْبُو، مَالَارْمِيه،

بِيكَاثُو،

يَجْرِي وَتَنْكَسِرُ فِي تَمْوُجَاتِهِ الثَّوَرَاتُ

وَالْتَوَارِيخُ كَخُيْزٍ يَابِسٍ.

(س)

الْحَيَاةُ تَتَلَكَّأُ بَيْنَ خُطُوَاتِهِ، -

أَلِهَذَا يُخَيِّي الْمَادَّةَ الَّتِي تَجْثُمُ حَوْلَهُ،

كَأَنَّهَا مَوْتُهُ الْمُسَبِّقُ؟

أَلِهَذَا يُكْرِّرُ سُؤَالَهُ:

أَلَنْ يَقْدِرَ هَذَا الْعَالَمُ أَنْ يَرْقُدَ

فِي أُسْرَةٍ لَيْسَتْ لِلْقَتْلِ؟.

Bakıyorum ona akıyor -

Ortaçağın atları da akıyor beraberinde

Rönesans arabaları, modernitenin kuklaları da,

Akıyor Baudelaire'in, Lautréamont'un,

Nerval'in, Hugo'nun, Rimbaud'nun, Mallarmé'nin,

Picasso'nun sesleri,

Aktıkça ufalıyor dalgalarında devrimler ve tarihler

kuru bir ekmek gibi.

(i)

Hayat duraklıyor adımları arasında, -

Bundan mı selamlıyor etrafında çömelen
maddeyi sanki önceki ölümüymüş
gibi?

Bundan mı tekrarlıyor sorusunu:

Uzanmayı başaramayacak mı bu dünya

Öldürmeye özgü olmayan yataklara?

أَقُولُ إِنَّ،

تَقُولُ لِيَكُنْ -

اجْرِ، أَيُّهَا النَّهْرُ،

أُجَاسِ اطِّرَافَ الْعَالَمِ عَلَى رُكْبَتِكَ،

وَقَدِّمْ لَهَا آخِرَ هَبَّةٍ لِلْهَوَاءِ -

الْمَاءُ رَغْبَةً وَغَطَّاسُونَ يَرْتَجِلُونَ اللَّذَّةَ،

وَالشَّهْوَةُ تَمْلِكُ الضُّفَافَ.

Ben “kuşkusuz” diyorum,

Sen “olsun” diyorsun –

Ak, ey nehir

Dizlerine oturt dünyanın dört bir yanını,

Ve ona havanın son kabarcığını sun –

Su bir arzudur; dalgıçlar doğaçlama yaşıyorlar hazzı,

Ve şehvet kıyılara egemen.

إِنَّهَا سَهْوَتِي تَدْفُقُ فِي خَرَائِطِ الْمَادَّةِ،
وَهَا هِيَ الدَّقَائِقُ تَتَفَتَّحُ فِي أُسْرَةِ
الْمَكَانِ، كَمِثْلِ أَعْضَاءِ بِنْسِيَّةٍ.

وَفِي سَمِيرِي، كُلَّ صَبَاحٍ مِنْ 116،
شَارِعَ لُورِمِل، إِلَى 1، شَارِعِ
مِيُولِس، أَقْرَأُ فِي نُقْطَةِ
الْمَاءِ كِتَابَ الْمُحِيطَاتِ،

(ش)

لَا الشَّرْقُ لِلَّهِ، وَلَا الْغَرْبُ، [وَعُذْرًا لِقُوْتِهِ]
وَهَا هُوَ الشَّمَالُ يَفْرُقُ فِي جَلِيدِ الذَّاكِرَةِ
وَكُلَّمَا ظَنَّ الْجَنُوبُ أَنَّهُ خَرَجَ مِنْ دَاءٍ،
دَخَلَ فِي دَاءٍ آخَرَ،
ثُمَّ يَقْنَعُ مُكْرَرًا هَذِهِ الْحِكْمَةَ:
الْفَرَحُ أَقْرَبُ الْأَصْدِقَاءِ إِلَى الْحُزْنِ.

O benim şehvetimdir oluk oluk akar maddenin haritalarında,
 İşte dakikalar açılıyor yataklarında
 mekânın, cinsel organlar gibi.

Yürürken her sabah Lourmel Caddesi 116'dan
 Miollis Caddesi 1'e,
 Okyanuslar kitabını okuyorum
 Su damlasında,

(j)

Ne Doğu Allah'ın ne de Batı
 [Kusura bakmasın Goethe]
 İşte belleğin buzulunda boğuluyor kuzey
 Ve güney emin olurken bir dertten kesilme-
 se, başka bir derde yakalanır,
 Sonra ikna olur bu vecizeyi tekrarlayarak:
 Sevinç en yakın dostudur hüznün.

الْمُسُ الضُّوءَ الَّذِي يَعْمَلُ كَالْمِحْرَاثِ
وَأُكْتَشِفُ كَيْفَ يَظِلُّ الشَّاعِرُ
طِفْلاً وَلَهُ عُمُرُ الْآفِقِ.

ثُمَّ لَا أَعُودُ أُرَدِّدُ فِي الْقَوْلِ:
«الذَّاتُ

وَالْآخِرُ

أَنَا،»

وَلَيْسَ الْوَقْتُ نَفْسُهُ إِلَّا سَلَّةُ
اِقْطَافِ الشَّعْرِ.

فَجَاءَ، الْتَقِي رَامِبُو، وَنُجِدُّ مِثَاقَنَا:
الْحِجَابُ هُوَ نَفْسُهُ الضُّوءُ/
الْغَرْبُ اسْمُ آخَرٍ لِلشَّرْقِ.

(ص)

(مَا الَّذِي يَجْعَلُ قَدَمَيْهِ تَعْرِفَانِ السَّيْنِ،
أَكْثَرَ مِنْ دِجْلَةٍ أَوْ بَرْدَى؟

يَا لَهُ مِنْ بُهْلُولٍ -

يُحِبُّ الْإِنْسَانُ أَكْثَرَ مِمَّا يُحِبُّ الْأَرْضَ،
وَيُحِبُّ الْأَرْضَ أَكْثَرَ مِمَّا يُحِبُّ الْوَطْنَ.)

Saban gibi işleyen ışığa dokunuyorum

Ufukla yaşıt olan şairin nasıl çocuk kaldığını
Keşfediyorum.

Sonra tekrarlamaktan geri durmam:

“Kendim de
Öteki de
Benim”

Zamanın kendisi şiir devşirilen
bir sepetten başka bir şey değil.

Ansızın, Rimbaud’ya rastlıyorum, andımızı yeniliyoruz:
Işığın ta kendisidir perde /
Doğu’nun öteki adıdır Batı.

(k)

(Neden ayakları Dicle veya Barada’yı
değil de Seine’i tanıyor?

Ne şaklaban bir adam –
Yeryüzünden daha çok seviyor
insanı,
Ve vatandan daha çok seviyor
yeryüzünü.)

كَلَّا، لَيْسَ جَسَدِي بَجَعًا وَلَا نِيلُوفَرًا،
لَكِنْ نَحْتَ أَهْدَايِي تَرْقُدُ أَوْفِيلِيَا.
كَانَتْ قَدْ اكْتَشَفْتَنِي خَطَاً،
وَأَحْلَامِي كُلَّهَا بُحَيْرَاتٌ جُنَّتْ.
وَالْآنَ، أَنْصَحُ نَفْسِي بِصَوْتِ عَالٍ
أَمَامَ هَامِلَتٍ:
لَاكُنْ حَكِيمًا -

لَا تَذْكُرْ دَائِمًا أَنَّ الْعُحْبَ
وَالْعَرَضَ مِنْ عَائِلَةٍ وَاحِدَةٍ،
لَا تَوَقَّفْ عَنِ الْاهْتِمَامِ بِالنَّهَارِ
وَاللَّيْلِ، الْقَمَرِ وَالشَّمْسِ.
حَقًّا، لِلْعُحْبِ كَمَا يُعْلَمُ هَامِلَتِ،
خُرُوبٌ كَثِيرَةٌ

وَلَا بُدَّ، بَيْنَ وَقْتِ وَآخِرٍ، مِنْ عَاصِفَةٍ
فِي الْجَسَدِ تُعِيدُ تَرْتِيبَ أَعْضَائِهِ، -

Hayır! Bedenim ne bir pelikan kuşudur ne bir nilüfer

Fakat Ophelia* yatıyor kirpiklerimin altında.

Sehven keşfetmişti beni,

Çıldırılmış göllerdir tüm hayallerim.

Şimdi, öğüt veriyorum kendime yüksek sesle

Hamlet'in önünde:

Bilge olayım -

Akılda tutmak için devamlı

Aynı aileden olduğunu aşk ile hastalığın,

Artık ilgi duymamak için

Gündüze ve geceye, aya ve güneşe.

Doğrusu, aşk için çok savaş vermek gerek

Hamlet'in öğrettiği gibi

Bir fırtına kopmalı bedende bazen

Onun organlarını düzenlemek için yeniden, -

* Ophelia, William Shakespeare'in *Hamlet* adlı oyununda geçen asilzade bir karakterdir. (Ç.n.)

I - يَتَقَى أَنْ يُشْرِقَ السَّمْسُ

[الإِشَارَةُ هُنَا إِلَى شَيْءٍ آخَرَ غَيْرِ

«النَّعْمِ الْإِلَهِيَّةِ» الَّتِي امْتَدَّحَهَا

غُوتِهِ فِي «الدَّيَّوَانِ»:

الْعِمَامَةِ، الْخَيْمَةِ، السِّيفِ

الْمَحْدُبِ، النَّشِيدِ]،

يَتَقَى أَنْ يَخْتَلِطَ مَاؤُهُ،

كَمَاءِ الْفُرَاتِ، بِضَوْءِ الْكَوَاكِبِ.

II - يَتَقَى أَنْ تَرْفَعَ لِلْحِكْمَةِ عُمُودًا آخَرَ،

يَتَقَى أَنْ نَضْبَعَ مَرَائِبَ فَضَائِيَّةٍ،

لَا لِكُنِّي نَذْهَبَ إِلَى الْكَوَاكِبِ،

بَلْ إِلَى يُونْتِنَا.

يَتَقَى أَنْ تَبْتَكِرَ حَيَوَانَاتٍ مُجَنِّحَةٍ

تَنْقُلُ مَجَانًا جَمِيعَ الْفُقَرَاءِ

الَّذِينَ يَحْلُمُونَ بِالطَّوَافِ خَوْلَ

الْأَمَاكِنِ الَّتِي يُقَدِّسُونَهَا.

يَتَقَى أَنْ نَعْرِفَ كَيْفَ نُحَوِّلُ الرِّيحَ إِلَى نَزْدِ

ضَائِبٍ.

I- Doğulaşması kalıyor Seine'in

[Burada Goethe'nin Divan'da
övdüğü "ilahî nimetler"den başka
bir şeye işaret ediliyor:

Sarık, çadır, kavisli kılıç, marş],

Suyunun karışması kalıyor

gezegenin ışığına,

Fırat'ın suyu gibi.

II- Bilgelige başka bir sütun dikmek
kalıyor bize,

Uzay gemileri yapmak gerek

Gezegenlere gitmek için değil

Evlerimize gitmek için.

Kanatlı hayvanlar icat etmek

kalıyor bize

Taşımak için kutsadıkları mekânlara

tavaf etmeyi düşleyen tüm

fakirleri bedava.

Öğrenmek kalıyor bize nasıl

dönüştüreceğimizi rüzgârı

isabetli bir zara.

هَكَذَا رَعَيْتُ، هَذَا الْمَاءَ، قِطْعَانِ الشُّوَارِعِ فِي بَارِيسَ،
وَحِينَ رَأَيْتُ نَوَافِيرَ اللَّهَبِ تَتَفَجَّرُ مِنْ أَفْخَادِ الْعِمَارَاتِ،
تَمَتَّتْ:

لَا شَيْءَ يَمْلَأُنِي وَضُوحاً كَهَذَا الْغُمُوضِ
(أَوْ لَعَلِّي تَمَتَّتْ: لَا شَيْءَ يَمْلَأُنِي غُمُوضاً كَهَذَا الْوُضُوحِ.)

Böyle göttüm bu akşam sürü sürü caddeleri Paris'te,
Binaların uyluklarından fıskıran alev fıskiyelerini görünce,
kekeledim:

Hiçbir şey içimi açıklıkla doldurmadı bu belirsizlik kadar
(Şöyle kekeledim belki de:

Hiçbir şey içimi belirsizlikle doldurmadı bu açıklık kadar.)

هُوَ ذَا أَنَا، -

أَخْرُجْ مِنْ سُلَّالَتِي كَعِطْرِ وَرْدَةٍ

تَكَادُ أَنْ تَمُوتَ،

أَتَمَوَّجُ وَأَتَعَدَّدُ،

أَتَشَبَّهُ بِالنَّحْلِ وَأُصْنَعُ شَهْدِي الْخَاصِّ.

III - كَيْفَ تُؤْخِذُ هَذِهِ الرَّاحَةَ ..

السَّمَكَةُ فِي مَاءِ الْعَصْرِ؟

كَيْفَ يُلِيمُ لِي جَسَدِهِ الَّذِي

يَفْرُغُ حَتَّى مِنْهُ؟

كَيْفَ يُفَكِّكُ هَذَا الْجَنَمَ

الْمَرْنِيَّ مِنْ كَلَامِهِ الَّذِي تُسَدُّهُ

أَعْمَدُهُ لُغَةً غَيْرَ

مَرْنِيَّةٍ؟.

İşte buyum ben, –

Soyumdan çıkıyorum

Ölmeye yüz tutmuş bir gülün kokusu gibi,

Dalgalanıyorum ve çoğalıyorum,

Arılara öykünüyorum kendim yapıyorum özel peteğimi.

III- Nasıl tutulur bu refah –

Çağın suyundaki bu balık?

Nasıl ikamet edecek kendisinden
boşalan bedeninde?

Nasıl çözecek şu görünen bedeni

Görünmez bir dilin sütunlarına
yaslanan sözünden?

وَمَا هِيَ الْحَيَاةُ بَارِدَةٌ وَأَقْلَ
مِنْ أَنْ تَكُونَ جُرْحًا
لَا أَرَى غَيْرَ آلَاتٍ تَتَرَاخَمُ فِي
حُقُولٍ مِنْ أَنْفَاسِ الْبَشَرِ،
وَلَيْسَ ثَمَّةَ نَهَارٍ وَلَا لَيْلٍ
بَلْ شَرِيطٌ يَتَوَاصَلُ مِنْ لَحْظَاتٍ تَتَقَطَّعُ -
لَا الْخَارِجُ يَتَنِي،
وَالدَّاخلُ «نَبَقٌ عَالِيٌّ» -

كَعِطْرِ وَرْدَةٍ تَكَادُ أَنْ تَمُوتَ
أَخْرُجُ مِنْ سُلَالَتِي
لَا أُرِيدُ أَنْ أُسَمِّيَ / أُرِيدُ أَنْ أَكُونَ سَمِيًّا لِلضُّوءِ،
لَا أُرِيدُ أَنْ أُسْتَمْسِكَ / أُرِيدُ أَنْ أُرَادِفَ الرِّيحَ.

(باريس، أواخر ١٩٨٦ - أوائل ١٩٨٧)

İşte hayat soğuk
Bir yara olamayacak kadar küçük
Bir şey görmüyorum
İnsan soluklarının oluşturduğu tarlalarda yığılan
makinelere başka,
Gece ve gündüz adına bir şey yok burada
Sürüp giden kesik anlardan bir şerit var yalnızca –
Dışarı evim değil,
İçeri ise üzerime dar –
Soyumdan çıkıyorum
Ölmeye yüz tutmuş bir gülün kokusu gibi
Ad vermek istemiyorum / Adaş olmak istiyorum ışığa,
Tutunmak istemiyorum / Yoldaş olmak istiyorum rüzgâra.

(Paris, 1986 sonları – 1987 başları)



Adonis, alacakaranlığın çöktüğü Orta-Doğuda, derin ve köklü Mezopotamya kültürünün üzerinde şiirleriyle gökyüzüne mıhllanmış bir güneşi andırıyor. Sesinden Fırat'ın ve Dicle'nin, Doğu Akdenizin ve geniş çöllerin büyük fısıltıları taşıyor. Dünya şiirinin yaşayan en yüksek temsilcilerinden birinin Arapça aslından çevrilmiş bu örnekleri şimdi yanbaşımızda.

Enis Batur

ISBN 978-605-5411-69-5



19,90 TL

